

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro záky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

Jest nejlepší lék
 proti kašli, chrapotu, katarhu hrtanu a průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům souchotin a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

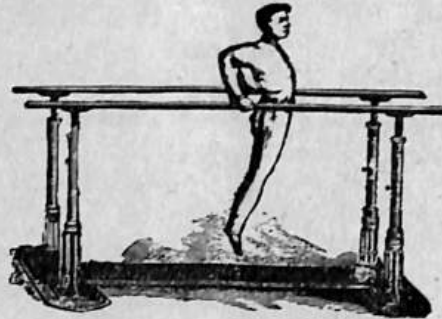
Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.
 Za 25c.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.
 OFFICE,
 27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební střevice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá sňh na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,

1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatelé Těl. Jednoty „Sokol“
 7 New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí vyborne —

ŠUMICÍ NAPOJE
 i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Česká kancelář

CONSULA H. CLAUSSENIUSA,
Sokol Jan Spěvák, říditel,
 314-316 z. 18. ul., Chicago, Ill.

Nejrychlejší dobývání dědictví z Čech — nejlacnější přeprav.

Porada zdarma obratem pošty.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.
 Učitel kresby na Vyšší škole.
 Úřadovna, 533 záp. 60. ul.
 Odvětví v č. 588 z. 18. ul.
 Chicago, Ill.

SHOLL,
Artistic Photographer,

MAKES THE BEST PICTURES.

We recommend it.

Studio, 525 So. Halsted St.,
 bet. Maxwell & 14th Sts., Chicago.

We enlarge any old picture. Keep
 a large assortment of Frames and
 Easels.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce
 úplně vyléčiti reumatismus,
 bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
proti revmatismu

za \$1.00.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVIII.

NEW YORK, 15. DUBNA 1896.

Číslo 4.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce.—Přispívky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího.—Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Přednáška Sokola J. Mendíka. — Feuilleton. — Prohlédněme. — Cvičení na nářadí, podává J. Mendík, sp. czič. N. J. S. — Sokol Americký. — Mé uvážení. — Uvažujme. — Ohražení. — Ze župy Střední a Východní.—Dopisy: ze St. Paul, z Newarku, ze St. Louisu, ze Cedar Rapids, z New Yorku, z Bruna, z Omahy, z Chicaga a z Racina. — Sokol Slovanská Lípa v Chicagu. — Schůze výk. výb. N. J. S. — Účetní zpráva a různá oznámení.

Přednáška Sokola J. Mendíka

v zábavné schůzi T. J. S. Tyrš v Chicagu, Ill., dne
S. března t. r.

Ctění přátelé!

Byv požádán, abych účastnil se dnešní zábavně poučné schůze nějakou přednáškou, rozhodnul jsem se vyprávěti Vám o jedné sokolské jednotě, kterouž jsem poznal na americkém západě.

Budu se zdržovati posudku o ní, chei uvéstí jenom pouhou skutečnost a byl bych rád, aby se Vám jednota ona zalíbila, abyste se z ní potěšili, jako sám jsem se potěšil.

Ona sokolská jednota čítala v čase, kdy jsem ji poznal, přes 50 členů. Počet ten však stále vzrůstá hlavně přístupaváním žáků, méně jiným přírůstkem. Jest to v osazené krajině rolnické, kam jen málo noví lidé se stěhují.

Cvičení žáků v počtu asi kolem 40 mají už zavedeno několik roků a mnozí, kteří v jednotě co žáci cvičili, jsou nyní již členy jejími.

Cvičení žáků odbývá se dvakrát týdně. Vedení má stále týž cvičitel, ve cvičení mu vypomáhají čtyři jiní cvičitelé, kteří se však občas střídají.

Vedoucí cvičitel stále pečlivě hledí cvičiti žáky v obratnosti a pohybu a nedovolí cviky, přemáhající jejich mladistvou sílu.

V pořadu cvičení má často hry a jiné zábavné cviky a v teplém období ročním cvičí venku.

Krátkými slovy jim případně objasňuje zásady sokolské a vychovává je tím nejen k tělesné, ale i mravní dokonalosti.

Prál bych Vám viděti tu jejich čilost po tělovičně před početím cvičení a po jeho dokončení, jejich živost při hrách tělovičných.

Potěšil jsem se z nich nad míru a byl jsem přímo překvapen, s jakým klidem nastupují ku cvičením společným a s jakou bedlivostí sledují a provádějí cvičení na nářadí.

Byl jsem při cvičení jejich s náčelníkem, jemuž jsem sdělil svou radost nad tím, co jsem spatřoval.

Na to řekl on: „Cvičení žáků považujeme za nejlepší cestu k vyplnění hesla Tyršova: Co Čech to Sokol!

To mínění máme již od mnoha let a mohu Tě ujistit, že nenajdeš druhé obce tak sokolské, jako je naše.

Nejsou sice všichni zdejší Češi Sokoly, to jsou ale starší lidé, které přijímáme s velkou opatrností.

MLádež je přístupna poučení a způsobila osvojití si dobré vlastnosti. Mládež si můžeme v řádné Sokoly vychovati.

Při starších je to jinak. Starý člověk se těžko předělá. Jsou někteří lidé oddáni špatným návykům, které jim zůstanou, třeba by se stali členy Sokola.

A považ, jak by to trapně působilo, kdyby příkladně při výletu v jiném městě některý se zapomněl a přebral piva, nebo se pustil do karet, nebo porušil kázeň, anebo zůstal za něco dlužen?

Co by nám to pomohlo, kdybychom takového vinníka i vyloučili, skvrna by na jednotě naší byla a trpěli by tím všichni členové.

Na štěstí mohu Ti sděliti, že by takové a podobné necnosti u našich členů marně kdo hledal.

Také kouření a jiné požitky tabáku nepovažujem za nic čistotného a zdravého a máme jenom něco málo kuřáků v naší jednotě.

Častování nemáme již také drahnou dobu ve zvyku, neviděli jsme v tom nic užitečného, ale opak; považujem to za vyhazování peněz a co horšího, za svádění k opilství.

Smysl pro ušlechtilé chování se jednotlivců pěstujeme v měsíčních schůzích zábavně poučných, které pravidelně odbýváme vedle schůzí pro vyřizování spolkových záležitostí.

V oněch se přednáší, předčítá, vede rozhovor o věcech sokolských.

Obzvláště jsme si oblíbili články z péra bratra Karla Vaníčka, obsažené v Sokolských Epištolách.

Přednáškami se vhodně rozširuje obzor členů v jich vědomostech a budí také zájem pro události současné.

Ročně vždy koncem ledna neb počátkem února pořádáme sokolský ples, kterýž se těšíva velké návštěvě ze širého okolí a vždy nám také vynese slušnou částku.

To jsme si však již dávno vyžádali od našich hostů, aby neodrostlých dítek nebrali s sebou.

Na zimu pořádáme též několik tanečních hodin, ne více než 5, ovšem se zřetelem k tomu, aby nevadily pravidelnému cvičení.

Počátkem ledna urẽujeme si již dobu místního veřejného cvičení, obyčejně ku konci února.

Dále pochodová cvičení v zimě, výlety a pořadová cvičení v přírodě na dobu jarní a letní, pro podzim pak poučné vycházky do průmyslových závodů, významných budov a na vzorné farmy.

Veškeré tyto věci těší se pravidelnému účastenství bezmála veškerého členstva, a stesk, že Sokolové umělými cviky na náradí zanedbávají cvičení nohou a vyhýbají se svěžímu vzduchu v přírodě není u nás oprávněno.

Ve významné dny národní a sokolské, zvláště v den narození Komenského, upálení Jana Husa, úmrtí Tyrše, bitvy Bělohorské, úmrtí Fugnera pořádáme schůze, kde dílem přednáškou, dílem předčítáním připomínáme sobě význam dotyčné události, vzpomínajíc při tom na naši starou vlasť.

Většinou jsme sice narozeni zde a cítíme se zde domácními; ale proto nezapomínáme té země, odkud přišli naši otcové a dle možnosti podporujeme české snahy ve staré vlasti v tom vědomí, že spravedlivá věc musí konečně zvítěziti vzdor útiskům a nepřátelství.

Vůbec dosti záhy jsme předělali ty poměry, kterým se říká peněžní nesnáze.

Když jsme začali stavět, měli jsme již něco peněz, ale proto jsme si přece způsobili dluh.

Že to byla tělocvična naše a pro nás, uznali jsme za spravedlivé vzít každý stejný díl dluhu na sebe a do roka jej splatiti.

Učinili jsme to hlavně proto, abychom mohli svůj úkol rádně plniti a jiné vlastenecké podniky podporovati.

Provedlo se to velmi snadno; část, která připadla na jednoho člena obnášela 18 doll. Bylo to ještě o 5 proc. více, než obnášel díl dluhu a všechny peníze se sešly o trochu dříve než do roka.“

FEUILLETON.

Tak jsme již zase v postě! To si člověk s chutí oddechne, když má všechny ty zábavy za sebou. — Pardon! Zde v Americe je snad výminka. Není velika, jen ta, že masopust trvá skoro celý rok. Nu, člověk jakž takž zvykne. Nač být reformátorem? Předně se to nevyplácí a za druhé jsem příliš mlád, pln ideálů — tož raději počkám, až se mi ideály z hlavy vykouří; budu mít také větší zkušenost. Do nedávna jsem myslil ovšem jinak. Byl jsem v domnění, že člověk plný ideálů jest schopen mnohem větších obětí, že s nadšením pracuje se pro každou ideu mnohem účinněji, než když těžký, neodvratný krok stárí na lidská sedá bedra. Tehdy dle mého nezkušeného domnění má člověk tolik starostí, že nemůže se

Toto vše nesdělil mi náčelník dotyčné jednoty na jedinou otázku, ale na několik vhodně položených.

Když jsem od něho dostal jenom odpovědi, se kterými jsem úplně souhlasil, zeptal jsem se též na jeho mínění o nynějších sokolských závodech.

Toto jest následovní:

„Nynější závody podobají se značně nynějšímu lidskému snažení, kde každý chce jen sám všechno, neštít se jiné snižovati, aby jen sám vyniknul a nehledí na to, když jiného roztrpčí neb poškodí.

Potřebujeme více smyslu pro dobro celku a potřebujeme též závody naše podle toho uzpůsobiti.

Nejsem pro odstranění sokolských závodů, závodění vůbec je přirozená vlastnost lidí zdravých, byl bych ale rád, kdyby na místě nynějších zavedly se ušlechtilé závody jednot v početnosti návštěvy cvičení a ve sporádnosti veřejného vystupování.

Nemůže nikdo býti v pochybnostech, třeba dosti málo o Sokolství věděl, že jest lepší plná tělocvična sporádaných družstev, nežli jednotlivce neb jedno družstvo závodní.

Vůbec závody, které více nás rozvádí a málo nás povznesou, nejsou nám k užitku, ale na škodu“.

Potud náčelník. Sám přesvědčil jsem se, že mluvil bez nadsazování.

Poznal jsem také, že bratrské tykáni mají zavedeno mimo tělocvičnu i v občanském životě a nečiní rozdílu mezi bohatým a chudým, starým nebo mladým.

Jsou zkrátka Sokolové nejen krojem, ale i povahou, nejen svaly mohutnými, ale i duchem bystrým, nejenom tělem zdravím kypícím, ale i jednáním ušlechtilým.

Mají vlastní úhlednou tělocvičnu s přiléhajícím letním cvičištem, čítárnou a koupeli; všeho pilně používají.

Cvičících členů měli v čase, kdy jsem je poznal, 42, z nichž průměrně navštěvovalo 38 každé cvičení.

Cvičení členů řídil náčelník.

Cvičící byli někteří již pokračilejší v letech. Byli mezi nimi dva, jichž synové byli již také Sokoly a cvičili pohromadě, ovšem mladí byli v prvním družstvu, starí ve čtvrtém. Družstev měli 5.

Cvičení se odbývalo dle rádného rozvrhu.

Začalo vždy velmi pravidelně, členové se pokaždé sešli již před určitou hodinou, takže se na ráz mohlo za-

jediné myšlence obětovati, nýbrž nezbytně musí hleděti k tomu, aby jednou snad co bělovlasý kmet kdes hlavu uložití mohl. Než dobrá rada nad zlato! Musím uposlechnouti a pohlížeti na vše lhostejně, na vše, co s vnější strany oděno jest v hedváb a aksamit, ale uvnitř? —

V měsíci březnu měli jsme jen tři zábavy: Jednu operu, pak pořádaly Sokolky zábavu na rozloučenou se svou starou místností a konečně Pepičkové a Pepičky na své jmeniny uspořádali si „večírek“. Nebyl jsem tam, ale z feuilletonu jednoho denního listu dozvěděl jsem se, že „večírek“ skončil při východu slunce, kdes vesele, jinde zas velmi smutně.

Opera se velmi líbila, jen tu a tam mi někdo řekl, že by neškodilo tak trochu kritiky, aby tak jako ochotníci věděli na čem jsou. Od chyb prý se člověk učí. Holenku, to je těžké kritisovat! Náš redaktor v Americe

čítí. Z náradí měli všecko hlavní, z toho koně, hrazdu a bradla dvojí. Rovněž skoro všecko vedlejší. Činky, tyče a kůžele v nejlepším pořádku.

Smetí, prach, nebo naplváno nebylo nikde v tělocvičně viděti, naopak všude největší lesk.

Cvičení společná, prostná, poradová, činky, tyče, cvičili s náležitým porozuměním jich užitečnosti a vydatnosti. Při cvičení na náradí nebylo viděti žádných výkonů nebezpečných, ale naporád správné polohy a úhledné pohyby.

Knihovny, která mimo spisy tělocvičné obsahuje také knihy poučné a zábavné, používali velmi pilně, seznamujíce se tak s nejnovějšími zjevy v tělocviku i jiných vědách.

Mimo to odebírali členové 15 čísel časopisu Sokol a 12 sokolských Sborníků.

Koupelnu měli zařízenou tak, že nejen prospívala čistotě, ale i vyučování žáků v plování.

Dvakrát do roka prováděli měření těla a zkoušku síly a vedli o tomto řádné záznamy ve knize družstev.

V této knize družstev se hlavně zaznamenávala návštěva cvičení a zanášely náčelnické zprávy. Tyto mohly pak snadno s největší přesností se podávati, což se také dělo.

Cvičitelství sbor měl týdně svoji hodinu, ve které se doplňovaly tělocvičné vědomosti jeho členů předčítáním odborných článků, výklady náčelníka a cvičením.

Také ostatní činovníci plnili své povinnosti co nejvěrněji a jednota ona byla u N. J. S. a u župy zapsána jako nejpořádnější.

Vyslovil jsem jim nelíbenou radost nad tím, co jsem spatřil. Na to se mi dostalo odpovědi:

„Víme, co dosud vykonáno. To mohli jsme však jen tím dokázati, že jsme vždy rozdělili přiměřeně práci, každý měl svůj díl na ní, který věrně a s ochotou plnil. Plnil jej s vědomím, že sám se potěší z výsledku, a že i nástupci jeho budou mítí z práce té prospěch i potěšení.

Nepovažujeme však cíl za dosažený. Víme o mnohých věcech, kteréž nutno doháněti, jsou však zajisté i jiné, o kterých dosud nevíme, které teprve budoucnost s sebou přinese.“

Aby nezdálo se Vám, ctění přátelé, mé líčení velmi neúplným, sděluju Vám, že v onom místě jest také žen-

---

jest sevřen těžkým poutem „mlčenlivosti“ co se týče pravosti kritiky.

Nuž obraťme list o březnových dějinách! Co bedlivému historikovi dlužno jest zaznamenati, byla zvláště hojně navštívena přednáška. Nejskvělejší úspěch měly řeči br. Reindla a Martynyho. Br. Reindl mluvil krásně o důležitosti naší mateřštiny, hlavně co se týče výchovy. Nezapomněl poukázati na různé opičení se po cizích národech, a mnohá přítomná dívčina sklopila zraky k zemi když mluvil cosi o „účesu“. Byl jsem nad tím potěšen, že ze srdce mi mluví muž zkušený, jemuž nemožno vytýkati mládí nebo přílišný vzlet idealů.

Sotva jsem politoval sebe při čtení posledního S. A., musil jsem prolévatí slzy hořkosti nad bratrem Hejdom. Chadáček! Chtěl býti reformátorem; ale zde!? Což, bratře rozmilý, neznáš newyorské heslo? Vše pověz a

ský spolek tělocvičný, který má svůj sbor cvičitelský a značný počet žaček.

Své cvičení odbývá v tělocvičně Sokola.

Vedení cvičení má úplně ve svých rukou, ale jejich cvičitelky navštěvují cvičitelské hodiny Sokola.

Ve cvičení i v ostatních věcech pokračují velmi zdárně.

Přeji Vám, ctění přátelé, abyste vše, co z mého vypravování se Vám zalíbilo, v brzku docílili a končím sokolským pozdravem Na zdar!

Prohlédněme!

Jak jsme marnivými; pachtíte se dostihnouti jistého cíle a jsouce tomuto na blízku, otočíme směr tužeb svých jinam, v doměnce, že tohoto dostihnouti nelze, aniž bychom se o nemožnosti této přesvědčili. A přec našim heslem „v y t r v a l o s t“, míněno, houževnatě držeti se směru, jež jsme vytkli a překonati všechny nástrahy nám v cestu kladené, neohlížeti se v pravo, ni v levo a jen spěti v před.

Jsa pilným čtenářem Sok. A. n., nepřehlédnu ni jedinký článek v něm obsažený, bych dobře každý nepřčetl a v paměť svou nevryl. Co poučených a povzbuzujících článků v něm až dosud napsáno, směřujících takřka k jednomu cíli a přec vyskytla se v posledním čísle poznámka redakce o záležitosti sboru Tyrš v St. Louis, kteráž čelí všem ostatním toho druhu, v dřívějších číslech uveřejněných. Porovnejme úvodní článek — Zakládání nových sborů, čís. 1. z r. 1895, pak v předposledním čís. redakční poznámku o utvoření se dělnického Sokola v Chicagu. Dále krásný článek: Paže tuž — pravdě služ! psaný Sok. A. Hallerem v čís. 3. r. m. — hlavně pak poznámku redakce čís. 4. m. r. na dopis J. Netrvala, člena sboru Tyrš, což doufám, že mně redakce odpustí, když tuto doslovně vypíši ku snažšímu porovnání.

Píšef J. Netrval mezi jiným: „Tak dle všeho je znatelné, že dva sokolské sbory v St. Louisu dobře v míru a svornosti prospívati mohou.“ Náhled redakce pak zní: „My jsme náhledu trochu jiného než br. dopisovatel. Je-li mezi oběma sbory skutečně mír a svornost, pak jim nic nevadí, aby se spojily v sbor jeden, čímž by oba sbory velmi získaly. Není tomu dlouho, co T. J. S. v St. Louisu

---

napiš — jen ne pravdu! Slyšel jsem něco, jakoby Tvůj článek mohl rozbíti pěvecký odbor, nebo jako že ani dobrým Sokolem nejsi atd. Ano, br. Hejdo, chceš-li vytýkat chyby, buď připraven na tuhý odpor, víš, jak to se mnou dopadlo s tou „angličinou“ u Sokolek! Povedou se řeči mnohdy nesokolské a na konec Tě dobije ostré pero feuilletonisty ve zdejší denníku. Jest skutečně třeba veliké lásky k Sokolstvu, velikého sebezapření, by člověk, křehký tvor, vše překonal a přece zůstal věrným bojovníkem pod praporem sokolským.

Než pozoruji, že příliš jsem se rozepsal a v nejlepším nejlepší je — ukončit. Mnoho ještě srdce chová, co péro napsati ani nemůže. Než končím v zimničním očekávání tohoto čísla. Nevím, co přinese, ale kojím se nadějí, že přísnějšího soudu dostati se mně nemůže, než předešle z damského(?) péra. — Vilém Kroužilka.

zakoupila krásnou tělocvičnu, jež jest tak prostrannou, že by v ní ještě hodně místa přebývalo, kdyby všichni činní členové obou sborů cvičili společně. My bychom vždy raději viděli v St. Louisu jediný, prospívající sbor sokolský, než sbory dva. Příčinu k tomu máme podstatnou. Oba sbory svými tělocvičnami jsou v blízkém sousedství. Kdyby byly oba na míle vzdáleny, pak bychom se z nich obou těšili i měli bychom radost ještě větší, kdyby bylo v St. Louisu třeba deset sborů sokolských, ale každý v jiné čtvrti a kdyby byly vznikly jenom z té příčiny, že měli členové příliš daleko choditi neb jezdit do cvičení.“ Nuže, nestranný čtenáři, připoj k tomu přímluvu redakce za sbor Tyrš, o přijetí téže do N. J. Sok. v posledním čísle Sokola uveřejněné, suď nestranně! Není to pravý opak slov dřívějších? Neděláme se směšnými, napřed uznávajíc za dobré, ani si všímáme takových zbytečných spolků a kdo by z členů práce tak pochybné, jako je zakládání zcela zbytečných sborů sokolských, se účastnil, chceme jej ze sboru vylučovati, kdyby v tak ničemné práci neustal a za kratičkou dobu, pouze jednoho měsíce, chceme podobnými členy řady naše množiti! A místo nevšímání, přimlouváme se za sbory podobné, by tyto přijaty byly do Nár. Jed. Sok., spatřujíc v přijímání takových sborů prospěch téže i nás všech! Či má to platit pouze pro sbory dělnické?

Neničili bychom tím věc sokolskou sami, když budem podporovati, místo „ignorovati“ sbory zcela zbytečné? Když sbory sokolské svědomitě hledí k tomu, by se vyšinuly na stanovisko, jaké zaujímati mají v našem národě, tu nějaký ten věčný nespokojenec (kterých bohužel jest mezi námi dosti) nemoha ovládati jednotou starou, vystoupí z ní a nejsa mocen tuto zničiti, zarazí s několika přívrženci sbor nový, by aspoň částečně síly jednoty staré ochromil. Nuže, pracujme takovým darebům do rukou, a za krátko budem mít ve Spoj. Státech sta sokolských sborů, kteréž místo aby si hleděly svého povolání budou se na vzájem potírat. Jak se říká, čím více spolků tím větší vydání, tím více třenic, tím více živoření mezi všemi, za to ale tím méně práce a vzdělání.

Proč tedy, když redakce vybízí jednoty chicagské, by tyto jsouce si v blízkou, spojily se v jeden silný sbor k prospěchu jich samých, nenavrhne sborům st.-louisským, kde Čechů svobodomyšlných jest hrstka velmi malá, spojení to samé? Či myslí, že jednota stará jest již silnou dosti, čítajíc 160 členů? Pak se divíme, že tolik lidu mešká mimo sokolské sbory, říkajíc, že spolky stojí moc peněz. Vždyť mají také pravdu, jen že vinu toho nese lid sám. Máme příklad právě v našem městě, v rádech Č. S. P. S. Jestliž zde pět rádu a všech pět odbývá schůze své v jedné budově, každý rád platí nájemné, úředníky a všechny řady dohromady čítají kol 400 členů. Co by tím ušetřeno bylo za rok peněz, kdyby to byl rád jeden a členové nemusili by býti přetížováni velkými platy. A tak se to má i se sbory sokolskými, které vedle ostatního vydání jsou nuceny vydržovati ještě cvičitele, nechť-li zůstati v Sokolstvu jen mrtvou literou, což vyžaduje velkých obětí členstva. A přec snadno bychom všeho docílili, při malých příspěvcích členských, kdybychom nebyli tak rozdrobeni. Máme-li tedy pachtiti se marně za něčím, čeho za podobných okolností docíliti nelze, tu

raděj zanechme všeho Sokolství a neokrádejme sebe i lid o jeho těžce vydělané peníze, když tyto nemohou být upotřebeny k tomu, k čemu jich obětují. Snad domnívá se redakce, že není ve sboru T. J. S. Sokolů, již by si nepřáli by zkvétala, N. J. Sok. mohutněla ve prospěch nás všech a že snad jen z pouhé nenávisti opírá se přijetí sboru Tyrš do N. J. S.? Ujišťuji redakci, že jednota naše, jsouc si vědoma poslání svého (což posledním časem patrně dokázala, viz „tělocvična“ cvičitel!) nečinila by tak, kdyby věci sokolské tím prospěla. Ale právě, řídic se náhledy orgánu našeho v podobných případech a nepřejíc N. J. Sok., by vedrali se v její střed lidé, kteří vše co sokolského „ubijí“ a již stali se Sokoly proto, by ve svých špatnostech, páchaných na újmu věci sokolské, mohli dále pokračovati, protestuje, a těšilo by mě, kdyby protestovala tak dlouho, dokud osoby takové ovládati budou onen sbor. Nemíním tím snad všechny členy onoho sboru, jest v něm většina mužů řádných, avšak i ti, kdyby mínili upřímně působiti na poli sokolském, měli vhodnou příležitost tak činiti ve sboru starém, z kteréhož mnozí neměli žádných příčin přestoupiti k sboru novému a sednouti na lep těm několika, kteří nikdy nejsou hodni za své jednání honositi se jmenem Sokol! Že nesahá daleko uvědomělost členů sboru Tyrš v otázce sokolské vidno z toho, že když Těl. Jed. Sokol, neuznávajíc dřívější tělocvičnu svoji (nyní sboru Tyrš) pro její stuchlý vzduch za vhodnou pro utužování zdraví, nýbrž hodící se spíše za sklep na uhlí, zakoupila místnost vzdušnou, prostrannou, k této pak získala dobrého cvičitele, jen aby mohla zdravý dorost „budoucí to základ naší národnosti“, rodákům zde odchovávat, napájí oni své dítky tím zkaženým vzduchem, řídic se při tom heslem „v zdravém těle zdravý duch.“ Uznávám, že mnohdy musí lecjaká díra sloužiti za tělocvičnu není-li jiné, ale kaziti zdraví sobě i mládeži v děrách podobných, když toho není třeba, jest „barbarstvím“, které jest hanbou nynějšího pokroku. Mohl bych ještě psáti mnoho a mnoho o záležitosti této, však myslím že toto úplně postačí, by mezi námi bylo „jasno“! Doufám, že nebude mně vykládáno ve zlé, zdali zabývá se dosti myšlenkou sokolskou, k již povznesení tužby mé se nesou, poukazují místy na některá fakta, s nimiž nesouhlasím. Nemám při tom v úmyslu někoho tepati, ale neuznávám také za prospěšné mlčeti tam, kde rozhoduje se o věcech pro nás velmi důležitých. Prál bych si jenom, aby všichni Češi zde sídlící přišli k náhledu, že nezakoupila Těl. Jed. Sok. tělocvičnu a nevydržuje s dosti velkým nákladem cvičitele ve prospěch svůj neb svých členů. Učinila tak pro dobro všech rodáků zde, a že bylo by této přáním, aby lid plnou měrou žádal od ní vše, co od sokolského sboru požadovati má.

— Aneb nemáme se snad nikdy dočkati usmíření svobodomyšlných Čechů st.-louisských? Není to hanba, že v nejstarší osadě české zde v Americe nemůže pro naši nesnášlivost žádný, sebe lepší podnik se udržeti!

Prohlédněme již jednou mlhou nás stále zahalující do zdárnější budoucnosti! Na zdar!

Tom. Ulrich.

P o z . r e d . Věříme že nedopustili jsme se žádné nedůslednosti projevivše v m. č. t. l. naději, že T. J. S. v St. Louisu nebude

trvati na svém odporu, aby tamní Sokol Tyrš byl přijat do N. J. S., třeba byli jsme před tím se rmoutili nad vzniknutím zbytečného pro St. Louis druhého sokolského sboru. Byli jsme vždy a jsme proti zakládání zbytečných sborů sokolských a také jsme byli a jsme vždy pro slučování se sborů, kde to jen možno. Zabrániti vzniku Sok. Tyrš v St. Louisu v moci naší nebylo, však zasaditi se o spojení se onoho sboru s tamní T. J. S. jest naší povinností. A po našem náhledu prvním krokem k tomuto spojení bude, když oba sbory budou patřiti k N. J. S. Tim se oba sbory sblíží. Ovšem že si nepřejeme, aby se sborem přijímaným do N. J. S. dostali se mezi nás lidé nehodní jména Sokol a jestliže takoví v st. louisském Sok. Tyrši jsou, dobře čini tamní T. J. S. když staví se na odpor tomu aby onen sbor do N. J. S. byl přijat. Všechno podrobnosti o poměru st. - l. sborů neznáme, tolik však víme na jisto, že by návrh ku spojení se obou sborů byl přítomně marným, kdežto přijetí Sokola Tyrše do N. Jed. Sok. bylo by jistě dobrým začátkem lepší shody a později úplného sloučení. — Máme již ve spojování se sborů trochu zkušenosti. V Chicagu ku př. ničeho nestojí tomu v cestě, aby se Sok. Slov. Lípa a Plz. Sokol spojily. Sbory ty žijí v dobré shodě. A každý ví, jak dopadá to s naším návrhem na spojení se oněch sborů. Vážíme si velice T. J. S. v St. Louisu i jsme přesvědčeni, že v red. poznámce naší v m. č. viděla jen to co jí bylo míněno, — vyslovenou naději, že po přijetí Sok. Tyrše do N. J. Sok. došlo by spíše k žádoucímu spojení se obou sborů v St. Louisu.

Cvičení na nářadí.

Podává Jan Mendík, spol. cvičitel N. J. S.
(Pokračování.)

XI. METY.

Metý jsou všecky ty pohyby nohou na nářadí, které nepodmiňují jiný druh cvičební. Cvičí se hlavně v podporu a většinou přivodí pohyby trupu. Také ve visu cvičíme metý, rozdíl však jeví se hlavně co způsobu.

Metý mají souvislost s pohyby nohou cvičení prostných a také podobnost názvů. Dle toho zdali jedna noha nebo obě se pohybují a jakým směrem, rozdělujeme druh tento v sedm vedlejších. K nim řadí se co osmý druh vedlejší metý přemetno (kotouly, překoty a přemetý), kružné to nebo obloukové pohyby celého těla kol osy ramenní, podobné přemykům a točím.

Některé pohyby metové lze příhodněji konati z polohy pobok, jiné zase z polohy pokos. Prvnější podle vlastnosti nářadí vyžadují otočení těla, když je máme prováděti z polohy pokoš. Rovněž druhé, když z polohy pobok se mají cvičiti.

Jména druhů vedlejších jsou následovní:

1. Metý únožmo	5. Metý zánožmo
2. odnožmo	6. skrčmo
3. odbočmo	7. roznožmo
4. přednožmo	8. přemetmo

Tyto druhy vedlejší skorem vesměs mají 7 prvků.

1 Výšvih	5 Kolo
2 Výskok	6 Stříž
3 Přešvih	7 Přeskok
4 Výsed	

Hlavní způsoby, jakými tyto prvky provádíme jsou: v pravo (v levo), na pravo (na levo).

Další způsoby: napřed, pozpátku, na zad, popředu dovnitř, vně

obouruč, jednoruč, prostě, s dochmatem poníž, povýš, ze zášvihů

ze vzporu, z odrazu, z rozběhu (odrazem jedno- nož nebo oboun), z km v podp, z kmihu ve visu bez obratu, s obratem z obratu na hřbet, na sedlo, na krk

Popis prvků.

V ý š v i h jest pohyb jedné nohy nebo obou do stejné výše jako vrch nářadí nebo přes tuto a sice tou cestou, která podmiňuje příslušný vedlejší druh. Z nejvyššího místa výšvihu vracíme se beze stanutí zpět cestou opačnou. K výšvihu můžeme připojiti též odsun, přechod to podobný odskoku nebo odšvihů, jehož směr je stejnoběžný s podélnou osou nářadí. Výšvih přemetno má název zášvih. Koná se až do stoje o rukou.

Když ku výšvihu připojíme podpor smíšený na nářadí (ležmo, stojmo, dřepmo, klečmo) nebo postoj nějaký (vzpřímený, sehnutý, úpolnický), vzniká v ý s k o k . Když onen podpor smíšený jest přímým spojitím nohy nebo nohou po výšvihu na nářadí, má výskok takový stejné jméno druhové jako výšvih, kterým začínal. V opačném případě přidá se ještě název podporu smíšeného nebo postoje. (Výskoky na koni můžeme cvičiti na hřbet, na sedlo, na krk). Z výskoku přejdeme na zem seskokem napřed (na zad) nebo na pravo (na levo), rovně nebo s obratem. Seskok jest úplně stejný pohyb jako skok do hloubky; nepočítá se mezi prvky metů, ale mezi způsoby přechodů s nářadí na zem.

P ř e š v i h jest půl kruhu velký pohyb jedné nebo obou nohou přes nářadí. První polovina jeho je totožná s výšvihem, druhá polovina jest pokračování první stejnosměrným obloukovým pohybem s hora dolů. Po přešvihu jsou nohy (jest noha) buď uvnitř rukou nebo vně rukou. První případ jest obyčejný a zvlášť se neoznačuje, druhý má název: přešvih vně. Při přešvihu dovnitř většinou jedna ruka pouští nářadí. K vůli snadnosti i k vůli úhlednosti se při tom větší část tíže těla přenáší na ruku, která nepouští.

Když připojíme k výšvihu sed nějaký, vzniká v ý s e d . Při tom jedna noha nebo obě musí vykonati pohyb přes nářadí jako při přešvihu, jinak je to pouze sed nebo obrat do sedu. Výsed má stejné jméno druhové jako výšvih kterým začínal. Druhy vedlejší mají své určité sedy (snožmo, roznožmo nebo jízmo) do nichž vsedem přijdeme. Když tedy řekneme: výsed zanožmo, víme již do jakého sedu se přijde. Máme-li však do jiného sedu vysednouti, užívá se název: výsed . . . do sedu . . . Sed roznožmo a jízmo se koná zhusta do svírky, kde stěhnama při nohách napjatých svíráme pevně nářadí s dvou stran. Když výšvihneme nohy nad nářadí a z tohoto výšvihu vykonáme každou nohou přešvih jiným směrem do sedu, vzniká výsed střížmo. Většinou je nutno při tom vykonati obrat. (Podobně jako výsed střížmo můžeme cvičiti též výskok střížmo.)

Z výsedu přejdeme na zem sesedem, který velice se podobá přeskoku téhož druhu vedlejšího ze vzporu jízmo. Rozdíl jest v tom, že sesed konáme ze sedu, přeskok ze vzporu. Další přechody ze sedu na zem jsou odskok, odšvih, odsun. Výsedy na koni můžeme konati na hřbet, na sedlo, na krk. Výsedy na sedlo (do sedla na koně s madly) jsou nejobvyklejší a zvlášť se neudávají.

K o l o jest pohyb nohy (nohou) přes nářadí podobný dvěma přešvihům, z nichž druhý jest nepřetržitě pokračování prvního stejnosměrným pohybem dokola přes nářadí; při tom noha nebo nohy zase přijdou do místa odkud vyšly a opisují tedy uzavřenou křivou čáru (prostorovou). Mají stejné jméno druhové jako přešvih kterým začínaly. Kola se doplňují pohyby jiných druhů vedlejších. Když příkladně začínáme kolo pohybem na zad (zanožmo), přijdeme potom do místa, odkud nutno ku předu jiti (přednožmo), nebo opačně. Také když pohybem zevnitř začínáme, přejdeme v protilehlém místě ve směr dovnitř. Výminku při tom tvoří metý odbočmo, které majíce nejširší prostor ku svým pohybům, při kolách vlastními pohyby se doplňují.

Kolám velice podobné jsou výdrže s přiřazenými kružnými pohyby (kroužení ve výdržích), kde tělo nachází se v poloze některé výdrže a kolem jedné ruky nebo obou se otáčí. Názvy těchto cvičení jsou následovní: půl (celý, půldruhého, dva atd.) kruhu přednožmo (zanožmo atd.)

S t ř í ž jest pohyb nohou přes nářadí podobný dvěma přešvihům jednonož, opačným směrem a současně vykonaným. V nejvyšším místě tohoto pohybu procházejí nohy polohou, jež je totožná s onou, do které se koná výšvih téhož druhu vedlejšího, jakého je stříž. Stříže nejsou u metu jednonož.

P ř e s k o k jest obloukový pohyb nohy (nohou) přes nářadí podobný výšvihu s připojeným odskokem stejným směrem vykonaným. Název přeskoku má koncovku ka. Podobně jako výsedy můžeme cvičiti též přeskoky střížmo.

O b j a s n ě n í z p ů s o b ů .

V p r a v o (v levo) jest název způsobu pro metý pravou (l) nohou prováděné. Název n a p r a v o (na levo) jest pro obě nohy a značí takový pohyb, kde pravá (l) noha jest napřed v jeho směru.

N a p ř e d jest název pro způsob metání ze vzporu v předu rovně (bez obratu) nebo s otočením těla (podle vlastnosti nářadí) ku provádění cvičení nevyhnutelným. N a z a d jest způsob metání ze vzporu v zadu, se stejnými jinak podmínkami jako napřed.

Otáčení při těchto způsobech bývá nám konati: ze vzporu pobok, ze vzporu jízdmu pobok, ze vzporu pokos a ze vzporu jízdmu pokos. Ze vzporu pobok se stejně otáčíme jako ze vzporu jízdmu pokos a jinak než z ostatních dvou. Ze vzporu pokos se stejně otáčíme jako ze vzporu jízdmu pobok a jinak než z ostatních dvou.

P o z p á t k u jest podobně jako na zad, tedy ze vzporu v zadu do něhož jsme však přišli stejnojmenným obratem tak, že obracejíce se, zároveň již jsme nohy zvedali ve směru dotyčného druhu vedlejšího. Když způsob pozpátku jest nesnadno k provedení nebo nevystihne všechny tvary, užívá se zaň způsob: po obratu v pravo (l) ze vzporu v předu. P o p ř e d u jest podobně jako napřed, tedy ze vzporu v předu, do něhož jsme však přišli nestejnojmenným obratem tak, že obracejíce se, zároveň již jsme nohy zvedali ve směru dotyčného druhu vedlejšího. Když způsob popředu jest nesnadno k provedení nebo nevystihne všechny tvary, užívá se zaň způsob: po obratu v pravo (l) ze vzporu v zadu.

Když vykonáme v metání obrat ku konci metového pohybu nebo v druhé jeho polovině, dáváme způsobu tomu název s o b r a t e m . Na kterou stranu se obrat při tom vykoná, jest uvedeno u hlavních tvarů.

Při přeskokách zvedneme nohy (nohu) tolik, aby přešly přes nářadí, anebo zvedneme je až do polohy vodorovné. Můžeme však i přes tuto polohu vodorovnou je zvednouti, čímž vzniká způsob p o v ý š . Když tělo zvedneme až do polohy stoje o rukou, vzniká způsob z e z á š v i h u .

Stoj se při tom nevydrží, naznačí se pouze. Kdybychom v něm setrvali nějakou dobu, přestává stoj býti způsobem, stane se výdrží a vzniká sestava: stoj o rukou — přeskok. Spůsoby povýš a ze zášvihů mohou se i u všech jiných prvků použiti.

Z e v z p o r u značí způsob z klidného podporu; jest nejobvyklejší a zvláště se neudává. Použijeme-li běhu krátkého nebo delšího pro zvýšení vydatnosti odrazu vzniká způsob z r o z b ě h u . Z tohoto rozběhu se odrazíme oběma nebo jednou nohou a po odrazu uchopíme oběma nebo jednou rukou nářadí tak aby i podpor nám ve cvičení napomáhal. Když za příčinou ztížení nebo také za účelem větší rozmanitosti uchopíme nářadí později, nebo ho vůbec neuchopíme, vznikají spůsoby, které mají název p r o s t ě . Když při přeskokách sáhneme na nářadí takovým chmatem, který není nevyhnutelně nutný ale jistotě toho cvičení napomáhá, jmenujeme ho dochmatem a způsob dotyčný má název s d o c h m a t e m .

Ostatní z předu uvedené spůsoby jsou totožné s oněmi u jiných druhů popsanými.

Popis druhů vedlejších.

M e t y ú n o ž m o provádí se jednož. Noha napjatá se při nich pohybuje stranou jako při unožení ve cvičeních prostných. Z polohy pobok se spůsoby napřed a na zad provádí rovně; z polohy pokos podle vlastnosti nářadí mnohdy nutno se o 90 stupňů otočiti. Když se otáčíme při tom bez nutnosti, dáváme dotyčnému způsobu název: z obratu v pravo (l).

Pro způsob v pravo napřed ze vzporu pokos otáčíme se na pravo ze vzp. jízdmu pok otáčíme se na l na zad ze vzporu pokos otáčíme se na levo na zad ze vzp. jízdmu pok. otáčíme se na pr.

Toto platí stejně o metech jednož i obouž, které vyžadují otočení těla ze vzporu pokos nebo ze vzporu jízdmu pokos. Když tyto mety můžeme cvičiti bez otočení těla, činíme tak. Způsob napřed pak rovněž jako ze vzporu pb značí pohyb od zadu napřed (přídama napřed), způsob na zad pak od předu na zad (zádama napřed).

Spůsob v pravo pozpátku vůbec začíná obratem v pravo, tedy obratem stejnojmenným, jak u metů únožmo tak i u všech metů af jednož nebo obouž. Spůsob v pravo i na pravo popředu začíná obratem v levo (obratem nestejnojmenným).

Přešvih únožmo v pravo napřed ze vzporu v předu se vykoná do vzporu jízdmu pobok v pravo. V tomto vzporu jízdmu pobok jsme pravou nohou ve způsobu v zadu, levou nohou ve způsobu v předu. Přešvih napřed je tudíž ze způsobu v předu do způsobu v zadu. Také ostatní.

Přešvihy napřed se konají vůbec ze způsobu v předu do způsobu v zadu, ať jsou jednož nebo obouž.

Při přešvihy pozpátku nebo při přešvihy po obratu v pravo (l) ze vzporu v předu (nebo jízdmu) přejdeme do vzporu v předu.

Také přešvihem na zad přejdeme do vzporu v předu.

Přešvihem popředu nebo přešvihem po obratu v pravo (l) ze vzporu v zadu (nebo jízdmu) přejdeme do vzporu v zadu.

Výsed únožmo se koná do sedu jízdmu pobok.

Kolo únožmo napřed jest jako přešvih únožmo napřed a přešvih odnožmo na zad touže nohou.

Kolo únožmo pozpátku jako přešvih únožmo pozpátku a přešvih odnožmo napřed touže nohou.

Kolo únožmo na zad jako přešvih únožmo na zad a přešvih odnožmo napřed touže nohou.

Koko únožmo popředu jako přešvih únožmo popředu a přešvih odnožmo na zad touže nohou.

Noha, kterou nekonáme mety jest v poloze, jaká se vyžaduje u vzporu. K ulehčení nebo aby nepřekážela druhé ve evičení, pohybuje se poněkud, ale ne tolik, aby porušila známku metů únožmo. Toto stejně platí o všech metech jednož.

M e t y o d n o ž m o provádí se jednož. Noha napjatá se při nich pohybuje dovnitř a síce z podporu v předu jako při přednožení dovnitř, z podporu v zadu jako při zanožení dovnitř. Z polohy pokos je mnohdy nutno při nich se otočiti jako při metech únožmo.

Vedle způsobu pozpátku užívaného ze vzporu pokos mají mety odnožmo způsob: po obratu v pravo (l) ze vzporu v předu. To znamená, že se ze vzporu v předu obrátíme do vzporu v zadu a cvičíme z toho stejně jako na zad. Podobně popředu mají způsob: po obratu v pravo (l) ze vzporu v zadu. Při tom se ze vzporu v zadu obrátíme do vzporu v předu a cvičíme stejně jako napřed.

Výsed odnožmo se koná do sedu jízdmu pobok.

Kola odnožmo se doplňují pohyby únožmo stejně jako kola únožmo s pohyby odnožmo.

M e t y o d b o ť m o provádí se čelným pohybem obou nohou napjatých na stejnou stranu. Z polohy pokos nutno se při nich otočiti stejně jako při metech únožmo. Vedle způsobu pozpátku (popředu) mají mety odbočmo způsob: po obratu v pravo (l) ze vzporu v předu (v zadu).

Výsed odbočmo se koná do sedu snožmo pobok.

Kolo odbočmo na pravo napřed jest jako přešvih odbočmo, na pravo napřed a přešvih odbočmo na levo na zad.

Kolo odbočmo na pravo na zad jest jako přešvih odbočmo na pravo na zad a přešvih odbočmo na levo napřed.

Kolo odbočmo po obratu ze vzporu v předu (v zadu) jako kolo odbočmo na zad (napřed).

Stříž odbočmo má názvy způsobů odvozené od nohy která v poloze výšvihu výše se nachází a od směru, jakým noha tato se pohybuje. Když při tom příkladně pravá noha jde horem a směrem od zadu napřed, jest název způsobu: v pravo napřed. (Stříž odbočmo v pravo napřed).

M e t y p ř e d n o ž m o začínají bočným pohybem jedné nebo obou nohou směrem ku předu. Rozeznáváme tedy mety přednožmo jednož (při těchto se noha pohybuje stejně jako při přednožení ve cv. prostných) a mety přednožmo obouž. Když je provádíme z polohy pobok vyžadují otočení těla.

Pro způsob v pr. (na pr.) např ze vzp v př pobok otáčíme se na levo jízdm pob (v l) otáč. se na pr nazad ze vzp v zadu pob otáčíme se na pravo jízdm pob (v pr) otáčíme se na levo

Toto platí stejně o metech jednož i obouž, které vyžadují otočení těla ze vzporu pobok nebo ze vzporu jízdmu pobok. Jestliže jinak než uvedeno se obrácíme, jsou to již spůsoby z obratu nebo po obratu.

Výsed přednožmo se koná do sedu roznožmo (jízdmu) pokos.

Kola přednožmo jednož jsou k pohybům zanožmo v stejném poměru jako kola únožmo k pohybům odnožmo, tedy: kolo přednožmo v pravo napřed jest jako přešvih přednožmo v pravo napřed a přešvih zanožmo v pravo na zad, atd. Kola přednožmo obouž doplňují se pohyby zanožmo podobně jako kola odbočmo. Kolo přednožmo na pravo napřed jest jako přešvih přednožmo na pravo napřed a přešvih zanožmo na levo na zad, podobně ostatní.

Stříže přednožmo jsou jednodušší než stříže odbočmo a mají název způsobu odvozený pouze od nohy, která v poloze výšvihu výše se nachází. Při stříži v pravo zároveň se obracíme v levo.

M e t y z a n o ž m o začínají bočným pohybem jedné nebo

obou nohou směrem na zad. Rozeznáváme tedy mety zanožmo jednož (při těchto se noha pohybuje stejně jako při zanožení ve cvičeních prostných) a mety zanožmo obouž. Když je provádíme z polohy pobok, vyžadují stejného otočení těla jako mety přednožmo.

Výsed zanožmo se koná do sedu roznožmo (jízmo) pokos.

Kola zanožmo jsou k pohybům přednožmo v stejném poměru jako kola přednožmo k pohybům zanožmo.

Při střížích zanožmo v pravo zároveň se obracíme v pravo.

M e t y s k r ě m o začínají bočným zvednutím trupu a skrčením jedné nebo obou nohou. Dle toho rozeznáváme mety skrčmo jednož a mety skrčmo obouž. Skrčení nohou nemá při tom déle trvati než jak jest nevyhnutelně třeba. Ponejvíce se skrčení koná přednožmo, nohy při sobě.

Když nohy necháme napjaté a pohybujeme jimi podobně jako při skrčmo, vyšším zvednutím trupu, vzniká jiný způsob metů skrčmo jenž má název: m e t y p r ů v l e ě m o .

Když nohy skrčíme zanožmo a místo abychom pouze trup zvedali, zvedáme celé tělo, vznikají mety p ř í p a t m o . Přípatka prostě, při níž cvičitel za nářadím stojící cvičence zachytí, jmenuje se skok letmo.

Oddalíme-li skrčené nohy tolik od sebe aby se octly vně rukou těsně při těchto, vznikají m e t y d ů ě m o . Když nohy přejdou podobným způsobem podle jedné ruky tak že pravá (l) jest vně a levá (pr) noha uvnitř rukou, vznikají mety dučmo na pravo (l). Jsou-li nohy při prvním nebo druhém napjaté mají název s c h y l m o nebo schylmo na pravo (l).

Když jedna noha se pohybuje skrčmo a druhá současně únožmo, vznikají m e t y o d c h y l m o , název způsobu na pravo (l) odvozuje se při nich od strany, na kterou noha jest odchýlená.

Jestli pro některé tvary ze způsobu pokos jest nutno otočiti se, vykonáme otočení stejně jako u metů únožmo.

Výsed skrčmo jednož koná se do sedů jízmo pobok, výsed skrčmo obouž do sedu snožmo (pobok, pokos).

M e t y r o z n o ž m o začínají roznožením (současným unožením), cvičí se pouze obouž. Když ze způsobu pokos je nutno se otočiti, otáčíme se stejně jako u metů únožmo.

Výsed roznožmo se koná do sedu roznožmo.

Při střížích roznožmo v pravo jde pravá noha předem a současně se obracíme v levo.

M e t y p ř e m e t m o (kotouly, překoty a přemety) začínají zvednutím nohou i trupu v rovině bočné (čelné) a provádí se přetočením těla kol osy rovnoběžně s osou ramenní (hloubkovou). Při přemetech je tělo stále prohnuté, překoty začínáme s vysazeným trupem. Při obojích pak pouze rukama nářadí se dotýkáme. Přemet vykonaný podobně jako skok letmo má název přemet letmo. Při kotoulech též kromě rukou i jinými částmi těla (pažema, zády) na nářadí přijdeme. Konáme je vysazeně i prohnutě, napřed (s nejvyššího místa směrem ku předu) i na zad, buďto rychle nebo zvolna.

M e t y v e v i s u jsou všechny ty pohyby nohou ve visu na nářadí, které nepodmiňují jiný druh. Jsou to i ona cvičení přiřaděná, která používáme při některých druzích. Nemají té rozmanitosti jako mety v podporu, od nichž je možno odvoditi.

Přešvih pravonož dovnitř jest jako přešvih únožmo v pr napřed

Přešvih pravonož zevnitř jest jako přešvih únožmo v pr na zad

Průmyk na zad (napřed) jest jako skrčka nebo průvlečka např. (na zad).

Překot můžeme cvičiti také do stoje na zemi, překot roznožmo a odchylmo pouze do stoje na zemi.

Podmet jest podobný pohyb jako podmet z podporu a úplně stejný s jeho částí, která počíná ve visu vnesmo.

Ostatní z uvedených hlavních tvarů metů ve visu jsou popsány u visů jako cviky, kterými provádíme změny visu.

Všecky tvary pouze v pravo nebo na pravo uvedené dlužno představití si (po případu použití) též v levo anebo na levo.

Ku tvarům metů, kteréžto ponejvíce na nízkém nářadí provádíme, řadí se tvary přechodů s nářadí na zem.

M e t y ú n o ž m o .

- 1 Výšvih únožmo v pravo napřed
- 2 z odrazu
- 3 z rozběhu
- 4 z kmihu v podporu

5		z kmihu ve visu
6		ze vzporu jízmo v levo
7	pozpátku	
8		ze vzporu jízmo v levo
9	na zad	
10		ze vzporu jízmo v pravo
11	popředu	
12		ze vzporu jízmo v pravo
13	Výskok únožmo v pravo napřed (na hřbet, na sedlo, na krk)	
14		z odrazu
15		z rozběhu
16		z kmihu v podporu
17		z kmihu ve visu
18		ze vzporu jízmo v levo
19		s obratem v levo]
20	pozpátku	
21		ze vzporu jízmo v levo
22		s obratem v pravo
23	na zad	
24		ze vzporu jízmo v pravo
25		s obratem v pravo
26	popředu	
27		ze vzporu jízmo v pravo
28		s obratem v levo
29	Přešvih únožmo v pravo vně napřed	
30		z odrazu
31		z rozběhu
32		z kmihu v podporu
33		z kmihu ve visu
34		ze vzporu jízmo v levo
35		s obratem v levo
36	pozpátku	
37		s obratem v pravo
38	na zad	
39		s obratem v pravo
40	popředu	
41		ze vzporu jízmo v pravo
42		s obratem v levo
43	Přešvih únožmo v pravo napřed	
44		z odrazu
45		z rozběhu
46		z kmihu v podporu
47		z kmihu ve visu
48		ze vzporu jízmo v levo
49		s obratem v levo
50	pozpátku	
51		ze vzporu jízmo v levo
52		s obratem v pravo
53	na zad	
54		ze vzporu jízmo v pravo
55		s obratem v pravo
56	popředu	
57		ze vzporu jízmo v pravo
58		s obratem v levo
59	Výsed únožmo v pravo napřed	
60		na hřbet
61		na krk
62		z odrazu
63		z rozběhu
64		z kmihu v podporu
65		z kmihu ve visu
66		s obratem v levo
67	pozpátku	
68		na krk
69		na hřbet
70	Výsed únožmo v pravo pozpátku s obratem v pravo	
71	na zad	
72		na krk
73		na hřbet
74		s obratem v pravo
75	popředu	
76		na hřbet

77	na krk	35	s obratem v levo
78	s obratem v levo	36	pozpátku
79	Kolo únožmo v pravo napřed	37	po obratu v pr (l) ze vzporu v předu
80	z odrazu	38	v pr ze vzporu jízmo v levo
81	z rozběhu	39	v pr (l) ze vzp v př s obr v pr
82	ze vzporu jízmo v levo	40	na zad
83	pozpátku	41	ze vzporu jízmo v pravo
84	ze vzporu jízmo v levo	42	s obratem v pravo
85	na zad	43	popředu
86	ze vzporu jízmo v pravo	44	po obratu v pr (l) ze vzporu v zadu
87	popředu	45	v levo ze vzporu jízmo v pravo
88	ze vzporu jízmo v pravo	46	v pr (l) ze vzp v zadu s obr v l
89	Únožka v pravo napřed	47	Výsed odnožmo v pr napřed (na krk, na hřbet)
90	z odrazu	48	z odrazu
91	rozběhu	49	z rozběhu
92	kmihu v podporu	50	z kmihu v podporu
93	kmihu ve visu	51	z kmihu ve visu
94	ze zášvihů	52	ze vzp jízmo v l do sedu snožmo
95	zášvihů odrazem	53	s obratem v levo
96	zášvihů s rozběhem	54	pozpátku
97	zášvihů kmihem v podporu	55	po obratu v pr (l) ze vzporu v předu
98	zášvihů kmihu ve visu	56	s obr v pr
99	s obratem v levo	57	na zad
100	ze vzporu jízmo v levo	58	s obratem v pravo
101	s obratem v levo	59	popředu
102	pozpátku	60	po obr v pr (l) ze vzporu v zadu
103	s obratem v pravo	61	s obratem v l
104	ze vzporu jízmo v levo	62	Kolo odnožmo v pravo napřed
105	ze vzporu jízmo v l s obratem v pravo	63	z odrazu
106	na zad	64	z rozběhu
107	s obratem v pravo	65	ze vzporu jízmo v levo
108	ze vzporu jízmo v pravo	66	pozpátku
109	ze vzporu jízmo v pravo s obr v pr	67	po obratu v pr (l) ze vzporu v předu
110	popředu	68	po obratu v pravo ze vzporu jízmo v levo
111	s obratem v levo	69	na zad
112	ze vzporu jízmo v pravo	70	ze vzporu jízmo v pravo
113	ze vzporu jízmo v pravo s obr v levo	71	popředu
	M e t y o d n o ž m o .	72	po obratu v pr (l) ze vzporu v zadu
1	Výšvih odnožmo v pravo napřed	73	po obratu v levo ze vzporu jízmo v pravo
2	z odrazu	74	Odnožka v pravo napřed
3	z rozběhu	75	z odrazu
4	z kmihu v podporu	76	rozběhu
5	z kmihu ve visu	77	kmihu v podporu
6	ze vzporu jízmo v levo	78	kmihu ve visu
7	po obratu v pr (l) ze vzporu v předu	79	ze zášvihů
8	po obratu v pravo ze vzporu jízmo v levo	80	odrazem
9	na zad	81	rozběhem
10	ze vzporu jízmo v pravo	82	kmihem v podporu
11	po obratu v pr (l) ze vzporu v zadu	83	kmihem ve visu
12	po obratu v levo ze vzporu jízmo v pravo	84	s obratem v levo
13	Výskok odnožmo v pr napřed (na krk, na sedlo, na hřbet)	85	ze vzporu jízmo v levo
14	z odrazu	86	ze vzporu jízmo v levo s obratem v l
15	z rozběhu	87	po obratu v pravo (l) ze vzporu v předu
16	z kmihu v podporu	88	s obr v pr
17	z kmihu ve visu	89	po obratu v pr ze vzporu jízmo v l
18	ze vzporu jízmo v levo	90	s obr v pravo
19	s obratem v levo	91	na zad
20	po obratu v pr (l) ze vzporu v předu	92	s obratem v pravo
21	jízmo v levo	93	ze vzporu jízmo v pravo
22	v př s obr v pr	94	s obratem v pravo
23	na zad	95	po obratu v pr (l) ze vzporu v zadu
24	ze vzporu jízmo v pravo	96	s obratem v levo
25	s obratem v pravo	97	po obratu v levo ze vzporu jízmo v pravo
26	po obratu v pr (l) ze vzporu v zadu	98	s obr v l
27	v levo ze vzporu jízmo v pravo		(Pokračování.)
28	v pr (l) ze vzp v zadu s obr v levo		
29	Přešvih odnožmo v pr napřed		
30	z odrazu		
31	rozběhu		
32	kmihu v podporu		
33	kmihu ve visu		
34	ze vzporu jízmo v levo		

Sokol Americký.

— Těl. Jed. Sokol v New Yorku vydala dluhopisy 10 dollarové, 25dollarové a 100dollarové, úročitelné pěti procenty. Kdo můžeš, zakup si jeden neb více dluhopisů jednoty té; uložíš tak výhodně

svůj uspořádaný groš a zároveň tím poskytněš pomoci naší nejobětavější jednotě.

— Dne 22. m. m. požádal Plzeňský Sokol veřejné cvičení žactva. K němu vydal programy dvojjazyčné, jak již byl jednou učinil. Mimo to vydal také plakáty dvojjazyčné. Proč sbor onen tak činí, nevíme. Mimo Čechy nikdo cvičení jeho nenavštíví. Nemůžeme schvalovati jednání takové u sboru sokolského, jež bylo časopisy českými odsouzeno.

— Jak dlouho to ještě bude trvati než uzná se, že třeba jest sborům sokolským dobrých cvičitelů, mají-li prospívati? — Dosud hledí se v mnohém sboru na placeného cvičitele jako na nějakého cizopasnika, jenž ze sboru tyje, i hledí se mu to při každé příležitosti dáti na srozuměnou. Nemá-li cvičitel trpělivost Jobovu a nelne-li k Sokolství a ku svým cvičencům, zvláště ku cvičící mládeži láskou obětavou, pak zbaví se toho trpkého kousku chlebička od sboru při prvé příležitosti. Však ještě po tom místo aby dostalo se mu zasloužených díků, dostane se mu často hrubých výčitek. Kdyby jen ti, kteří tolik na plat cvičiteli žehrají, zkusili sami jaká jest to práce snadná a hravá jiné cvičiti. To bylo by pro ně zaslouženým trestem.

— Těšíme se že aspoň z jedné jednoty se dovidáme o čilém ruchu v tělocvičně, a to z jednoty omažské. Dosud odevšad jen stýskáno.

— Tyrš C. R. Sokol v Cedar Rapids zakoupil za 2000 dollarů budovu, v níž zřídí si tělocvičnu.

— Litujeme, že v Chicagu nejsou přednášky Sokola Mendíka čteněji navštěvovány. Až bude po všem, pak opět mnozí budou horovati že by rádi se poučili, jen kdyby se něco pořádalo.

— Sokolu Chicagu v Chicagu dostalo se nové vydatné posily. Dne 7. m. m. přijal totiž 28 švarných Sokolek za svůj odbor. Slavnost, u příležitosti té pořádaná, byla velmi zdařilou.

— Návrh cvičitelského sboru župy Chicagské, aby o příštích závodech borci byli povinni závoditi též v prostných a ve cvičení tyčemi byl jednotami přijat. V příštím čísle budou prostná a cvičení tyčemi k závodům uveřejněna.

— Povinností naší jest abychom se starali o dobro N. J. S., což rádi činíme při každé příležitosti. Kdy pronesli jsme v m. č. t. l. naději, že T. J. S. v St. Louisu nebude as trvati na svém protestu proti přijetí tamního sboru Tyrš, tu učinili jsme tak v tom pevném přesvědčení, že bude N. J. S. ku prospěchu, vzroste-li o nový sbor čítající přes 70 členů; a mimo to chovali jsme tu naději, že po přijetí zmíněného sboru do N. J. Sok. mezi oběma sbory v St. Louisu nastane přátelštější poměr, v němž bude možno přikročiti k jednání o sloučení obou sborů v jeden. Několik objasnění jak od výboru T. J. Sok. ze St. Louisu i několika její členů, jež v tomto čísle jsou uveřejněna, přesvědčila nás, že T. J. Sok. jedná správně. Ostatně každý ví, že nemůže býti do N. Jed. Sok. přijat sbor, jestliže jiný sbor v témž místě k N. J. Sok. patřící k tomu nesvolí. Snad trochu více místa než bylo třeba zaujala v t. č. záležitost st. louisých sborů, však není třeba toho želeť. Dozvídáme se tak, proč založen byl v St. Louisu druhý sbor Sok. Tyrš. Do hospody bylo třeba lidí, aby tam utráceli své těžce vydělané peníze. A k vůli tomu musil se založiti zbytečný sbor sokolský. Doposud kdykoli pořadatel t. l. poukázal na tuto nejobyčejnější příčinu zakládání nových zbytečných sokolských sborů, dostal za to pořádně vynadáno, že počínání takové odsoudil.

— V Chicagu spojily se býv. T. J. S. a Č. A. S., jež po leta na se nevražily. I v St. Louisu dojde jednou k sloučení se obou tamních sborů. Zatím čas k tomu ještě nenašel.

— Těšíme se z toho, že Sokol Mendík ve vzorné jednotě nenalezl osklivého častování. Toho zlovyku měli jsme již všude dávno se zbaviti.

— Nezapomínejme, že ti co necvičí i ti co cvičí, mají využítkovati každé vhodné příležitosti, aby na těle a na duchu se osvěžili. Toho docílí, jestli dovedou užiti dobře prázdné neděle. Těch jsou řady veliké, kteří probíjí neděli po hospodách v kouři a smradu, kazíce si zdraví a otupující ducha. Nyní, kdy nastalo nám jaro, měl by každý vyjeti neb vyjíti si z města každou neděli do přírody a tak se osvěžiti. V každém sboru měli by pořádati nedělní vycházky ale bez častování a bez soudku.

Mé uvážení.

S podivením jsem četl dopis mladého bratra Sokola Hejdy, ve kterémž píše, že jsme dosud stanovisko Sokola řádně nepochopili. Jmenovaný br. odvažuje se dávat pokyny starým členům, jak mají tu drobotinu vychovávat, by se nám nadobro neztratila.

On sice dovoluje, by jednou za rok j i s t é jednoty, které mají odbory dramatické, pěvecké atd., dovolily členům zahráti si divadlo neb dokonce operetku podat našemu obecenstvu, ale ne víc.

Jest to hezké od jmenovaného bratra, že uznává potřebu toho jak pro starší, tak snad též pro mladší. Nevím, tlumočím-li jeho svolení též mladším?

Ani mu nemám za zlé, a jen se strány jeho idealní.

Milý bratře, až to zakusíš vychovávat zde, v té směsici všelichého lidu své vlastní děti a jako ryzí Sokol namáhati se budeš, aby drobotina Tvoje správně česky mluvila a když přes všecko úsilí se Ti to nepoštěstí, pak zajisté nahlédneš, že jsi se přenáhli a ukvapil dávaje pokyny ve výchově dětí nezkušený, starším a zkušenějším.

Mám též několik těch capartů a každý, kdo mě jen trochu zná, ví, že jsem dobrým, ryzím Čechem. A přece přes veškeré úsilí a práci, kterou si dávám, děti stále pozoruje a opravuje v řeči, nebylo mi možno docílit, aby si zapamatovaly, jak slova, která jsem jim nesčíslněkrát opravil, mají vyslovit.

Před krátkou dobou nahodila se příležitost, které každý dobrý Čech na blízku žijící měl využítkovat, jak já jsem též učinil.

Posílám své dvě dcerušky do cvičení jednou týdně do Národní Budovy v 5. ulici, kde cvičitel br. Hampl tu drobotinu cvičí. Jak jsem pravil, před krátkou dobou — a už s potěšením pozoruji, že to, co mně dalo velké a zbytečné namáhání, br. Hampl rozřešil rázem českou písní, kterou svým žačkám rozdal, by se jí učily z paměti.

Toto uvádím, že dítkám, které jsou rozeny a vychovány v zemi mezi různým národem, nejspíše a nejjistěji vstoupíme v jich útlá srdéčka lásku, úctu a něžný cit k drahé naší vlasti jen zpěvem a divadelním představením občas pro dívky pořádaným, a když povyroste, vřaděním jich mezi jmenované odbory, kde jediné naleznou příležitost v řeči české se úplně zdokonaliti a tak mateřský jazyk si osvojiti. Na důkaz pravdy mohu mnoho členů a členkyň jmenovaných odborů uvést, kteří, když byli přijati, mluvili česky až hrůza poslouchat. Však oni s láskou přilnuli ku své milé mateřštině a bylo ku podivu pozorovati pokrok jazykový, jak v krátkém čase vyslovovali slova, která jim dříve činila nemalou potíž, velmi čistě a správně.

Nejsou však všichni schopni, aby mohli před širší obecenstvo na prkna vystoupit a skládat zkoušku z toho, čemu se byli naučili, a pro ty jest zase, by chodili a poslouchali a tím se poučovali od těch, kteří zkoušku ze svého učení skládají, nechť jest to divadlo či zpěv.

Ostatně jak snad všichni víme, neb aspoň většina, že spisy, divadla a zpěv byly hlavní buditelé národa našeho v milé naší vlasti, v neblahé době pobělohorské, kde nepřítel naší úsilovně se namáhal národ český shladit úplně s povrchu zemského. — Ano, Sokola základ jest tělocvik. A on v dosti krátké době učinil pokrok ohromný. Však nesmíme zneuznat pomocníky hlavní, spisy, divadla a zpěv. Cvičící člen prospěje nejvíce sobě samému, a jmenované odbory zase pozorovateli. Všichni nemohou a nikdy nebudou cvičit, ale česká divadla a české zpěvy mohou do každého srdce českého proniknout a své divy konat, a protož nebudíh divadlo a zpěv jinak považováno než jako tělocvik.

S potěšením zaznamenávám, jak br. J. H. Brt z Wilber, Neb. připomíná, že máme ještě jiný účel mimo pěstování tělocviku, a ten jest národnost. Přál bych br. Kmentovi, aby zavítal do naší tělocvičny a spatřil naše žáky, kteří mimo tělocviku a hry též mluví česky. Zajisté že tělocvikem se česky nenaučili, ale pěstováním druhých účelů Sokola.

Co se týče času trávení na zkouškách a mrhání peněz, to podle mého náhledu jest trochu opovázlivé od br. H. Každý zajisté ví, co mu k prospěchu a co ku škodě. Jeden rád kávu a druhý pivo, a bratr H. naše staré zvyky nezmění. Marné jeho namáhání, my si na kávu již nezvyknem. Nám starším jest večer sklenice piva mi-

lejší nežli džber kafe; pivo nám dá posilu. Jsi snad bratře stoupcem temperenční strany? — Na zdar!

Josef Proft.

P. r. Bratr J. A. Heida v m. č. t. l. článkem „Uvažujme“ ukázal na to, že tělocviki v sokolských sborech bývá zanedbáván k vůli činnosti v odborech. Přávali jsme si kdysi také aby sokolské sbory staly se čistě tělocvičnými. Vyplnění toho nebylo by dosažením našeho cíle. Činnost naše sokolská musí jevití se i mimo tělocvičnu. K poznání tomu zde došlo se dávno, neboť od prvých počátků sokolských sborů zde byly tyto pokládány za spolky pracující k našemu povznesení a k zachování národnosti naší v této zemi.

Uvažujme.

„Nevstoupils v obyčejný spolek, vstoupil jsi v spolek sokolský, spolek bratrský. Bratrské „ty“ tě vítá. Avšak bylo by málo, kdyby pouze zájmeno tě vítalo. Vítá tě vlídnost, vítá tě upřímnost, vítá tě, kdokoli jsi, rovnost, člověka důstojná.“

Věty tyto vrýti by si měl každý z nás v paměť a denně stokrát předřikávat jako evangelium! Bratrství! Ano to mezi námi budíž pěstěno měrou zdvojenou, to osvoj si každý láskou k myšlence naší. Tam kde bratrství není, tam zřejmé nepřátelství, tam shoda nemožná, tam různostmi náhledů síly se třišť, tam pýcha, závist — a všechny ty nepravosti, proti nimž šípy naše směřují. —

Bratřením se zajisté k nám zavítá ona upřímnost, která má býti zdrojem vši naší práce, která povede nás ve svornosti a kázní k cílům vždy vznešeným — cílům nám vytknutým.

Jak projeví se upřímnost druhá k druhu? Zajisté, že bratrským mu vytknutím všech jeho chyb na jedné, na druhé pak straně zřejmým souhlasem s každým vykonaným dobrem jak v životě společenském vůbec, tak i v životě spolkovém zvlášť.

Pozorujem opravdu všichni dobře, jaký vliv má spolková činnost jedineců na jich živoření společenské. Ve schůzi-li promluvíš slovo t. zv. „protivníkům“ se nezamlouvající, do časopisu-li napíšeš rady s nejlepším úmyslem, tu můžeš s naprostým vědomím očekávatí bojkot všestranný — ba ani na tom není dosti — i všechny tvé ideální snahy mají se ti z hlavy vykouřiti.

Zde právě se musím pozastaviti. — Největší chybou naší jest, že nedovoleno nám kritizovati naše výkony a naše snažení. — Což neustálá samochvála má nám býti pobídkou k lepší práci? Což přeceňování se má nám býti vrcholem všech snah? Zajisté že ne! Chybou se člověk učí — proto s chybou ven a na pranýř jí postaviti, aby bylo lze se jí podruhé vyhnouti. Karateli však vždy hleď, bys sám nebyl pod normálem, bys sám, o chybě-li mluvíš — jí nepodléhal! Byls-li jí důvěrně nakloněn, pohleď kol sebe a ptěj se po starších karatelích — není-li jich, pak se zeptej rozumu a co ten ti přikáže — učíš! Povede-li tě cestou dobrou, buď v nitru spokojen nad sebou samým — poznání svoje však zjev také jiným.

Prozatím vděku očekávati nemůžeš — však časem pravdu tvoji poznají a budou ti blahřečiti. Podle mého vědomí, nikdy nebud' takým, bys způsobem vzdělaného člověka naprosto nedůstojným umrtvoval všechny ty zdravé snahy v mládickém nadšení vypučevší. — Hleď raději vždy práce podobné dobře promysletí, a pak buďto svůj souhlas neb svoji reformu projevití.

Víme všichni velmi dobře, že často i ty nejlepší myšlenky mají své chyby a své háčky — proto jen ven s vysvětlením a odůvodněním háček těch; nač všechno to zlobení? Proč na příklad bych já nemohl namítnouti, že to neb ono škodí návštěvě tělesných cvičení? Proč naproti tomu by mně nemohl ten neb onen bratr vytýkati, že slabá návštěva cvičení spočívá v důvodech jiných, nežli mnou vytknutých? Tak bratři já představuji si bratrskost, tak myslím, že jednati máme všichni, by dostavila se k nám upřímnost nás důstojná, by neskrývala se pod rouškou bratrství — tvář farizejská, by každý si byl toho vědom, že vstoupiv v kruh sokolský, nevstoupil v kruh zášti, nýbrž že vkročil do školy mužné snáselivosti, do

školy lidskosti, která ještě podnes je přirozeným symbolem pobratimských národů balkánských. — Na zdar!

J. Ant. Heida.

Ohražení

Těl. Jed. Sokol k dopisu p. A. J. Čejky, dopisovatele S. S. Tyrš.

„Nuže, nechť jest jasno mezi námi!“ Velmi mile nás překvapil dopis v minulém čísle S. Am. od dopisovatele ct. sboru Sok. Tyrš, p. A. J. Čejky, ohledně objasnění postavení jeho, (Sb. Tyrš), vůči jeho sousedu, (T. J. S.)

Dle dopisu toho, jenž, jelikož v orgánu N. J. S. uveřejněn byl, vždy za bernou minci přijmout býti může, zajisté jest povinností naší, bychom se oproti tak mrzkému napadnutí ohradili.

Pan dopisovatel praví na prvním místě, že Sb. Sok. Tyrš nikdy netušil protest od svého souseda T. J. S., jenž jej ve svém protestu k N. J. S. nazval konkurenčním a nepřátelským. Pane dopisovateli, za celý Váš sbor tážeme se Vás, zdali Jste Váš Sb. S. Tyrš založili z upřímné lásky a přesvědčení k zásadě sokolské? Pamatujem se velmi dobře na oslovení shromáždění p. A. J. Čejky při první zakládající schůzi, již byl předsedou, kdež mezi jiným pravil: „Pánové, my zde potřebujeme sokolský sbor, by v této místnosti obchod nepoklesl a zároveň, by mladý lid se držel zde v této místnosti, tak aby zde peníze utráceli, tak aby se zde hostinec nám vyplácel. Pakliže nezaložíme sokolský sbor zde, utečou nám mladíci k dolejšímu Sokolu a budou peníze utráceti jinde.“ Nuže, nevysvitá z tohoto, že Sb. S. Tyrš byl z nepřátelství a konkurence založen? Dále pan dopisovatel cituje, že sbor náš jej nazval ve veřejných časopisech skébským sborem, což rozhodně T. Jed. Sok. odmítá. Jestliže snad některý jednotlivec něco podobného sobě dovolil, má sbor náš býti za to zodpovědným? Domněnka podobná, že by který Sokol tak učinil, jest právě tak oprávněna na člena ct. sboru Tyrš, aneb na osobu, která k žádnému z obou sborů nenáleží. Dále uvádí p. dop., že sbor jejich vše „trpce“ snášel, aniž by proti útokům těmto, (rozuměj od T. J. S.) kdo osobně za sbor Tyrš perem škrtnul. Co že byla jeremiáda jednatele sboru Tyrše, p. J. Netrvala, svého času ve všech téměř českých časopisech uveřejněná, která měla za účel „očistiti“ sbor Tyrš od všech domnělých nájezdů, a dokazati „nevyhnutelnou“ potřebu a šlechtnou práci, (již dotýčenému sboru žádný neupírá) tohoto nového sboru sokolského, kteráž lamentace zněla tak milostně, že dopisovatel T. J. Sok., F. Široký, cítil se nucen ohražení vůči tomu do Sok. Am. podat. Co se týče našeho nepřátelství vůči sb. Tyrš, že nebylo tak strašné, dokazuje se tím, že sbor náš hleděl se spřáteliti tím, že ct. sbor Tyrš byl pozván ku spoluúčinkování při vyplnění programu při naší výstavě v říjnu 1895, spojené s veřejným cvičením. Poněvadž nám na pozvání odpověděno nebylo, jakož i některé turnéřské spolky neodpověděly, a proto přece v plném počtu se dostavily a cvičily, považováno bylo mlčení jejich za souhlas, čímž se stalo, že zároveň S. S. Tyrš i jeho damský odbor byly uveřejněny na programu, což roznítilo některé předáky v jejich horlivé lásce k Sokolství tak daleko, že chtěli proti sboru našemu soudně zakročiti. A jak že zachoval se ct. Sokol Tyrš sam, jemuž tímto sokolské přátelství nabízeno bylo? Svolał okamžitě mimořádnou schůzi, ve které svolně stávil dle veškeré výmluvnosti, a vzdor špatným jejich poměrům finančním, jak p. dop. uvádí ve svém dopise, nešetřili vyloh a uznali za vhodné vydati spoustu letáků následujícího znění: **Oznámení! Českému obecenstvu!** Nižepsaný sbor běře sobě za povinnost ct. českému obecenstvu oznámiti, že jak na výstavních plakátech T. J. Sok. oznámeno, spoluúčinkování Sboru Sokol „Tyrš“ a divího odboru „Libuše“ při výstavě Těl. Jednota Sokol, Sbor náš jakož odbor Libuše účinkovat nebude, jelikož sbor náš byl vícekrát hanlivě ve veřejných časopisech členy T. J. Sokol napadán a skrze více jiných příčin, o kterých raděj pomlčíme, Sbor náš na pozvání k spoluúčinkování nebral žádného ohledu. — Sbor Sokol Tyrš.

Nuže, toto byl poslední trumf, z něhož bezohledný fanatismus (tak to nazvati lze) čiší. Obsah letáku tohoto byl nepopíratelně té snahy, pokaziti naši výstavu. Jakým cílem potkal se výkon tento u veřejnosti, dokázala nejlépe četná účast na naší výstavě, což po-

chybujem, že by se bylo stalo, nebýt této tak šlechtěné protiagitace vzdor tomu však osudné ty papírky ublížily nejvíce Sboru Tyrš samému, neb cvičitel jejich, Jos. Janda, čl. T. J. S., vida sbor svůj tak mrzce napadený, vzdal se okamžitě cvičitelství. Proto ať spravedlnost s veřejností sama soudí jednání toto. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. Víme určitě, že by se sb. Tyrš ještě dnes nehlásil pod prapor N. J. S., kdyby se cvičitel jeho, Sokol J. Janda byl nepoděkoval, an ví, že pak N. J. Sok. bude nucena jemu (Sbor Tyrš) o cvičitele se postarati. Není tomu tak, p. Čejko? Toť celá Vaše zásada, byste pak s prospěchem pracovati mohli pro (ti) věc nám společnou. Konečně, co se těch kroků dotýče, to by byla ta nejmenší příčina k našemu protestu, však nelhali jsme, neb žádných 8 čtverců to není, jak p. pisatel udává, pouze jen 6; což pak vzdálenou onu velikou cestu p. dop. ještě nikdy nepodnikl? Je to sice nepatrnost, ale měl pan A. J. Čejka v úmyslu udělat z nás lháře? Ostatně podotýkáme, že protest, jaký sbor T. J. Sok. proti S. S. Tyrš k Nár. Jed. Sokolské podal, jest úplně pravdivý a opodstatněný. Sbor náš, byv tázán za souhlas náš et. výk. výborem Nár. Jed. Sokolské, učinil, jak jemu prospěch všeobecného dobra sokolského života zde i u N. J. S. kázal. Mohli bychom opakovati celý protest náš na tomto místě; možná že by ještě více pak bylo jasno mezi námi. — Se sokolským Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo. V ý b o r .

Ze župy Východní.

Z á p í s o s c h ů z i ž u p n í h o v ý b o r u o d b ý v a n é d n e 29. b ř e z n a 1896.

Schůzi zahájil starosta bratr J. Beníšek. Zápisky z poslední schůze po přečtení přijaty. Nepřítomen br. V. Hampl, jenž podal omluvu. — Jednota westfieldská zasílá dluhující poplatek v obnosu \$1.50. — Návrh na pořádání dvou pořadových cvičení této župy přijat, a má být předložen cvičitelskému sboru župnímu. Cvičení ta mají se konati ve volné přírodě v čase cvičitelským sborem ustanoveném. — Přijat návrh na povzbuzení krajanů springfieldských ku založení sokolského sboru ve Springfield, Mass. co možno nejdříve, by k jednotě té pak mohl společný cvičitel br. Mendík při návštěvě westfieldské jednoty též zavítati.

Usneseno, by bratr župní náčelník vedl podrobný záznam všech župních záležitostí na cvičitelský sbor župní se vztahujících v knize k tomu určené. — Župní výbor navrhuje cvičitelskému sboru župnímu ustanovení dozorců ku všem společným i veřejným cvičením. Usneseno k Těl. Jed. Blesk v Baltimore dozorce zatím neposylati, dokud společný cvičitel br. Mendík jednotu onu nenavštívil. Tím schůze ukončena. — Na zdar! A n t. V o ř í š e k, jed.

Ze župy Střední.

S c h ů z e ž u p y S t ř e d n í v M i l w a u k e e, W i s.

Schůze otevřena Sokolem předsedou J. Zahoříkem. Nepřítomni byli zástupci V. Straka a F. Kaplan. Čtení protokol z poslední schůze a přijat jak čten. Čteny dopisy přibylé a přijaty. Jednatel župy poukázán, by na veškeré jednoty v župě Střední zastoupené, zaslal dopisy s žádostí, by své příspěvky župní 10c z hlavy neodkladně zaslaly, neb župa pracovati nemůže bez peněžité podpory. — Jest zapotřebí, by náčelníci aspoň jednou navštívili nejbližší své sbory před závody, a vůbec, aby se mohla rozvinouti poněkud větší činnost než jaká nyní panuje. Jest to opravdu nutně zapotřebí, a protož chce výbor župy Střední mít kapitál nějaký v rukou; jiný příjem ani nemá. Zároveň jednatel poukázán upozornit jednoty, které ještě dluhují poplatek za rok 1895, by jej vyrovnaly. Zároveň má požádat náčelníky župní, by hleděli dozoru nad jednotami s bližšími, a náčelníci jednot by podávali řádně zprávy žup. náčelníku, jehož povinností jest župnímu výboru vždy čtvrtročně nejméně podati zprávu o činnosti jednot a své spolkové činnosti. Zároveň uzavřeno, by jednatelé poslali pravidelně seznam členů svých jednot jednateli župního výboru.

Uzavřeno, by T. J. S. v Milwaukee byla požádána, vyslati jiného

zástupce do župy místo Sokola F. Kaplana, který již několik schůzí přítomen nebyl. — Tím schůze ukončena, a příští ustanovena na poslední pondělí v měsíci dubnu, v místnosti Sokola J. Zahoříka.

Na zdar!

H. V r b a .

V Milwaukee, 1. dubna 1896.

D O P I S Y .

V St. Paul, Minn., dne 9. března 1896. — (Z Česko Am. J e d n o t y S o k o l .) — Doufám, že Sokolové naši mi prominou, že jsem co zvolený dopisovatel omeškal minulý měsíc. Budu hledět bych to vynahradil.

Naš Sokol se drží statečně. Co se týká cvičení, navštěvuji je v pilném počtu i Sokolové i naši žáci. Musím se zmínit o ukončení masopustu. 11. ledna pořádal Sokol první maskární ples, který se k radosti naší vydařil.

Dne 1. t. m. pořádána byla sokolská přednáška příčiněním našeho Sokola Ant. Jurky, jenž se postaral o dobrý program jak následuje: 1. Orkestr. Sokol Ferd. Demuth přednesl řeč. Sokol V. Kačerovský solo „Lvi silou“. Slečna Češkova zapělá píseň „Pro věčnost“. Lud. Valek zahrál na housle „Růže poslední“. Duetto sebráno Sok. Jurkou a jeho synem Karlem. Ton. Zigler. Mazurka orkestra, byla sebrána celým tímto sborem, v němž též P. Zvolanek účinkoval. Návštěva byla, že místa do posledního byla zaujata. Doufám, že i nadále české obecenstvo bude se zajímat o sokolské myšlenky.

Musím se zmínit, že jsme koupili nářadí, a sice bradla a kozu, začčť jsme vděčni Sokolu K. Štulíkovi, že svůj čas pro nás věnoval, vybrav a zaslav nám to nejlepší. Provolávám mu třikrát Na zdar!

E. F. S k l e n a ř .

Newark, N. J., 28. března 1896. — Jsa zvolen dopisovatelem do Sok. Am. jsem povinen nechat o sobě také vědět, by mi nebylo vyčítáno jako dřívějšímu dopisovateli. Ani nevím jak do toho. Látky mám až dost. Protož nejdříve se zmíním o pořadových cvičeních. Jen co je pravda, ta jsou špatně navštěvována, ale ne že by se žádná nepořádala, jak br. Ad. Pittermann se zmínil v druhém čísle t. r. Vždyť jsme si zvolili náčelníkem pravého muže, duchem i srdcem Sokola, jenž pracuje a usiluje, bychom kráčeli v před a ne zpět. Jenže musí při tom narážet na překážky, jako se to stalo ve schůzi dne 10. února. Podal totiž návrh, by se ustanovila pokuta 15 centů, kdo nepřijde na pořadové cvičení. Ale kde pak — sešlo s toho. Bratři, myslím, že může každý přijít jednou za měsíc. Toť jako kdyby to bylo nějaké břímě nebo jho pro Sokola. Doufám, že si toho bratři povšimnou a že se vždycky všichni sčastní pořadových. Co se týká sylvestrovské zábavy, myslím, že to tak zlé nebylo, jak br. Ad. Pittermann psal. Dost možná, že to obecenstvo překvapilo a do špatné nálady přivedlo, že v okamžiku, kdy Sokolové sestavili se v kruh na jevišti o půlnoci a kdy náčelník chtěl oslovit obecenstvo, zmíněný bratr spůsobil za oponou k vůli jednomo čekanci, že tam nepatří, hádku tak hlučnou, až to bylo slyšet mezi obecnstvem. — Budeme pořádati divadlo pod názvem „Tři sta třicet tři“ dne 25. dubna t. r. Tak doufám, že se nynější zábavní výbor o to lépe postará, by byla zábava ladná a aby se všem výtržnostem předešlo. — Také se musím zmínit, že jsme obdrželi několik knih pro naši knihovnu, jež věnovali p. Mojžíš a p. Wocel. I z bratří, kdo jakou kde knihu měl a mohl ji postrádati, oprášil ji a daroval knihovně. Vzdávám jim všem za jejich obětavost srdečný dik. — Na zdar!

F r . H o l e č e k .

V St. Louisu, Mo., dne 30. března 1896. — Bratřím, kteří se zajímají o žádost zdejšího „Sboru Tyrš“ o přijetí do N. J. S. se zajistě naskytne oprávněná otázka, proč naše jednota vyslovila se rozhodně proti žádosti té, proč nechce připustit, by N. J. S. vzrostla o sbor, tak pěknými slovy a číslicemi v posl. č. t. l. od p. A. J. Čejky popisovaný. Důkladná odpověď na toto „proč“ byla by tak obsáhlá a choulostivá, že nehodí se do veřejného časopisu vůbec a do našeho orgánu již docela ne, jádro její jest však vždy as toto: Dokud pp. vladaři sboru Tyrš, kteří vlastně ve svých osobách jsou sborem

samým, nezmění svou nynější taktiku svého dávného působení proti T. J. S. dotud nebude na jakékoli přátelské sblížení těchto dvou spolků ani zdánlivého ponětí, dotud musí T. J. S. v zájmu sebezachování užívatí těchže zbraní, kterými se na ni s této strany útočí, nutno ji užívatí zbraní, kterými členové N. J. S. navzájem naprosto zapasiti nesmí a žádný upřímný člen N. J. S. nesmí sobě přáteli, aby takové nevrázení, takové přímé nepřátelství, které nezačalo, jak se snad někdo domnívá, teprve založením sboru Tyrš, ani nekončí možným snad jeho přijetím do N. J. S., — zavlékáno bylo do N. J. S. Proto tedy a dále proto, že T. J. S. dobře ví, k jakým účelům S. T. členství N. J. Sok. užívatí hodlá, nemůže nikdy své svolení k žádosti té dáti. Pisatel shora zmíněného dopisu snaží se dělati jakés jasně a skutečně bratřím v New Yorku nebo kdesi v Nebrasce, kteří o tom, o čem tam píše, ničeho nevědí, byl by dopis ten s to objasniti věc zcela dle přání pisatele, ale nám a každému pravdymilovnému člověku jest „jasno“ přímo egyptskou tmou. Ku př. jeho výkladu, že z 9. ul. (naší Sokolovny) na 17. ul. (bydliště S. Tyrš) jest 8 „čtvrců“ a tudíž jistě víc než 600 kroků, jak my tvrdíme, tot' ovšem je lehké uvěřiti, ale že z 13. až na 17. jest jeden jediný, sotva 100 kroků dlouhý čtverec, o tom šelmička dopisovatel ani muk! Proto věru ani nepochopuji, jakým právem může všelijaký „dopisovatel“ činiti nároky na uveřejňování svých slátanin v orgánu N. J. S. Až nemám nikterak v úmyslu s dopisovatelem S. Tyrš vésti jakoukoli polemiku — a máje v paměti jisté večerní dobrodružství našeho loňského bratra dopisovatele za to, že též jednou napsal do t. l. několik slov pravdy o S. T., vím že to ani není radno — přec nejsem s to přehlédnouti jeho tvrzení, že nikdo z nich, členů S. T., netušil protest T. J. S., kdežto my, majíce v paměti právě nejbližší minulost, nemůžeme se ani dost vynadiviti té opovázlivosti, s jakou mohl někdo z pánů očekávati náš souhlas. Dopisovatel končí slovy: „Chovám naději, že o příštích závodech v St. Louisu řady naše se rozmnoží“ — a já si dovoluji podotknout, že kdyby byl přidal: „a řady T. J. S. se sevrknou“, byl by vyslovil své nejzbožnější přání a při tom byl by zobrazil duch, kterým se nesou snahy S. T. věrněji, než 50 podobnými dopisy.

V posledním č. t. l. v redakčním sloupci S. A. čteme: „Jest to ve prospěch nás všech, aby do N. J. S. náležely všechny sbory v Americe“ a tu dlužno říci, že za jiných, jen poněkud příznivých okolností, bylo by přijetí S. T. do N. J. S. na prvním místě prospěchem T. J. S., který by si tato za panujících poměrů jistě nedala ujíti, vždyť slušný, vlastně neslušný počet nynějších členů S. Tyrš, dříve pro neplacení z T. J. S. vyloučených, byl by nucen dříve své bývalé povinnosti nám zaplatiti a to by dělalo velmi slušný peníz, že by jim žádná jednota na našem místě nepohrdla, vždyť vlastníme svou tělocvičnu ještě ani ne dva roky a tudíž peněz nutně potřebujem, avšak následky možného přijetí S. T. do N. J. S., jako ku př. ztráta mnohého dobrého člena, kterému by naprosto nebylo možno s pány oněmi se bratřičkovat, ty nám nenahradí celé jmění Sb. Tyrš i s celým svým členstvem. Že T. J. S. zná své povinnosti k N. J. S. a také je plní, o tom nemá nikdo příčiny pochybovati, a že nám vzrůst její nikdy lhostejným nebyl, o tom mohl se každý čtenář t. l. před nedávnem přesvědčit, kdy nebylo ani jednotě, ani členstvu našemu obtížno starati se o založení sok. sboru v místě 20 mil od nás vzdáleném, které, jak pevně doufám, také provedem.

Vystupuji dopisem tímto úplně co dopisovatel-dobrovolník, ale jsem si jist bez veškerého dušování, že píšu v plném souhlasu alespoň s devíti desítkami našeho členstva a proto dovoluji si říci, že i my se těšíme, že „o příštích závodech N. J. S. zde budou všichni zdejší Sokolové“ — kteří jména toho hodni jsou — „patřit pod prapor N. J. S.“ jenom ne ti, kteří T. J. S., jedinou si ratolest N. J. S. po leta již téměř soustavně ubíjeti a zlehčovati se snažili, kteří se sestoupili také v sokolský sbor s tou pevnou nadějí, že aspoň vzrůst T. J. S. omezí a kteří vidouce, že ani co takovýto sbor nám vydatně škoditi nemohou, ale jsou nám jen slabými konkurenty, žádají o členství N. J. S., aby pak, předstírajíce stejnou s námi důležitost, hřešiti mohli na účet bratrství konkurencí jakoukoliv a aby nám konečně „ukázali“, co nám již po delší dobu slibují. Končím, připomínaje všem bratřím, jichž se to týká, že jest „Hriech samochťie v porobu dát šiju“! Na zdar!

Jos. Burian,
bývalý starosta T. J. S.

V Cedar Rapids, Ia., 1. dubna 1896. — Začínám s aprilem, ale nechci, aby si někteří bratři mysli, že budu psáti nějaké bláznovství, to mne ani nenapadne, ani tuším žádného z bratřů dopisovatelů. Vim určitě, že každý bratr, který píše do Sok. Am., myslí vše upřímně co píše, a zdali někdy na něco poukáže, že to dělá jen proto, by tím svým poukázáním vše napravil, a ne, jak mnczí z bratřů si myslí, že vše chce rozrýpati. Úřad dopisovatelský jest sám sebou těžký a ještě jest těžší, když ho mnozi z bratřů chtějí lépe zastávat, než ten, kterého si zvolili. Čtu rád dopisy z různých jednot, neb z těch alespoň částečně poznáváme život jednoty samé. Ale když se mají čísti jen samé hádky jednoho s druhým, jako se dělo (neni tomu dávně) v jednotě baltimorské, to potom přechází všecka chuť na dopisování. Já myslím, a tuším že mnozi a mnozi se mnou, že náš časopis jest vydáván pro věci vyšší než abychom v něm jeden druhého potírali. Bratři, budme již jednou bratřimi v pravém slova smyslu, radme se, sdělujme si své pocity, své touhy a vše co nám na srdci leží, ale jen pro dobro nás všech. Vime dobře a zcela určitě, že mezi množstvím se najdou různé rozumy a náhledy, ale dobrá vůle všecko zmůže. My nemůžeme ukazovat stále na Fiegnera a Tyrše, jak se to až posud dělo. My musíme hledět býti hodni těch mužů, které s chlubou čítáme do řad, v kterých my se teď nalézáme. Ta dvě jména mají nám býti vůdčí hvězdou na pouti sokolské po širých Spojených Slátech Severní Ameriky. Když se budeme fiditi dle jich skutků, pak doufám, že bude se na naše řady ukazovati co na výkvět Čeststva amerického. Kdy to ale bude? — Posledně jsem psal, že budu snad moci něco bližšího psáti o stavbě tělocvičny, která se měla uskutečnit dohodnutím mezi řádem Prokop Velký Č. S. P. S. a naší jednotou. Dopadlo to, jak jsme předvídali. Do třetice všeho dobrého, a zase to nešlo. Řád onen chtěl takové podmínky, na které nemohl náš sbor přistoupiti, tak se náš výbor zase odvolal a bylo po všem. Ale přece ne po všem. Vždyť již máme svou tělocvičnu. Ještě sice v ní necvičíme, ale jak jsem se dozvěděl, bude se v ní cvičit ještě toto léto. — Jsem nucen vysvětliti, jak to přišlo, že jsme zakoupili majetek onen. Naše jednota byla v nájmu v síni Čtenářského spolku od svého založení. Síň ona jest prostranná a vyhovuje dosti dobře našemu účeli, to ví každý z nás. Jednota platila nájmu měsíčně \$10 za 16 cvičení a dvě schůze, počítaje v to Sokolky a nedělní cvičení. Byl to dosti malý poplatek, ale jednota musela ustoupiti vždy, kdykoli Čten. spolek pronajal síň (což se nám stávalo dosti často v masopustní čas) z níž dostal \$15 za večer. Však Sokol musel platit přece deset dol. Na to se nehledělo, že platíme za večery a jimi že je užívají. Ale to ještě nebylo vše. Z-toho jsme si mnoho nedělali, poněvadž naše jednota byla kdysi odborem toho sameho spolku, a my mysleli, že jest naší povinností vyhověti tam, kde se vyhověti má, což se dělo vždy s dobrou vůlí. Nedávno však byl v Čten. spolku zvolen výbor, který měl vyšetřit, kolikrát Sokol užívá síň měsíčně. Jeden z toho výboru chodil na výzvědy kolem síně a za dvěře a když viděl v síni světlo, tak to připočetl na vrub Sokola a oznámil ve schůzi Čt. spolku, že Sokol užíval síň v únoru 21krát. Jak to mohlo být, když jsme my byli zkráceni o několik cvičení týž měsíc? I došla trpělivost dosti již napjatá. V březnové schůzi naší jednoty byl zvolen tříčlenný výbor, k němuž byl přidělen br. starosta, by hleděli zakoupiti příhodný majetek. A tak se stalo, že již 8. m. m. byla svolána mimořádná schůze za příčinou koupě majetku. Rozhovor stran věci té se vedl tuhý a při hlasování bylo 42 pro a 9 proti koupi. Majetek se koupil. — Vypíši, jaká jest naše tělocvična. Pozemek jest 60 stop široký a 140 dlouhý. Na něm nachází se dosti dobře zachovalá dřevěná budova 48 stop dlouhá a 24 stopy široká a po odklizení stropů bude uvnitř 18 stop vysoká. To však koupil Sokol za 2000 doll. Nebude je moci zaplatiti hned, však přece nám mnoho dluhu nezbude. Doufám, že se rozvine lepší činnost v naší jednotě a volám lepším časům naši jednoty hřimavě Na zdar!

J. J. H r b e k .

V New Yorku, dne 1. dubna 1896. — Za celý měsíc se tolik novinek nastřádá, že vskutku ani nevím, kde a jak začít, bych nic důležitého nezapomněl. Tentokrát začnu psáti o sestřích Sokolcích, které ač co úplně samostatný a neodvislý sbor s jednotou naší stanovami společnými k jednotě naší nijakým způsobem vázány nejsou, lnou přece k nám laskou sester pravých a obětavých, neboť nejen že téměř veškerý svůj majetek nám svěřily na stavbu

Sokolovny naší, ne jen že při každé sebe menší příležitosti s obdivuhodnou ochotou na stánek náš dobrovolné příspěvky sbírají, ne jen že ony plní zábavy naše svoji přítomností i agitací mezi krajany pro nás bedlivě rozvíjejou, ony ještě prý chtějí nás překvapit! Jest to sice ještě tajemství. Já, poněvadž nemám svatého Jana jazyk jsem časem prostořekým a nemohu žádné tajnostkářství snést, proto vám všem Sokolům to prozradím. Sestry naše sešly se dohromady před nedlouhým časem, radily se jak vydatněji by nám v těchto mizerných dobách vypomohly, sestřily své spanilé hlavinky v jediný obrovský chumáč různých myšlenek, z něhož vyšla co vítěz myšlenka velice obdivuhodná. A hned jak pilně věličky ve svém úlu neunavnou prací hledí co nejvíce mezi pro zimu si zaopatřiti, tak sestry naše s toutéž pilí vyšívaly, háčkovaly, pletly a bůh sám ví co ještě dělaly, a tím nastřádaly hezkou snůšku různých okras i potřeb domácích vlastnoručně pracovaných a práci tu, ne jen že nám chci ukázati, ony ji chtějí v bazaru zpeněžit a takto vyzískaný kapitálek nám darovati ve prospěch Sokolovny naší! Tak nás chci překvapiti! Výstava ručních prací nejen že bude dokonalou i bude důkazem umění české pile a vytrvalosti našich sester. Však my se také jak náleží Sokolkám věnujem a velice se jim odměňujem.

Tuším že to bylo 7. března, kde Sokolky, sestry naše uspořádaly si domácí zábavu u Sokola Mašina, kde schůze odbyvají již po kolik let a zábavou touto chtěly se odměnit Sokolu majiteli za úplně bezplatné užívání té místnosti i za veškerou vzornou ochotu jim prokazovanou po celý dlouhý čas. Počítalo se ovšem na bratry Sokoly, že je u velkého počtu navštíví ano vstupné bylo pro Sokola volné. Poslaly prý haldu pozvání do prozatimní naší Sokolovny, které byly bratrům doručeny a víte kolik Sokolů tam přišlo? Šest! Ano půl úplného tuetu a ten prý museli jsme ještě jedním bratrem doplnit. Jsme to sbor obětavý či ne? Pomlčím o tom raději. Jest těžko někoho nutit k povinnosti jíti tam kde býti má, těžko napomínat bezúčelně. Však v naší Sokolovně vynahradíme si tento poklesek náš, a sestry naše nám to zajisté milerády odpustí.

Dne 15. března přednáška byla velice zajímavá, poučná a velmi četně navštívená. Uniová hudba řízená br. Červou počtem 18 mužů zabíjela o 3. hodině odpolední přednášku výtečnou skladbou, načež malá Vojtišková jasným hlasem přednesla báseň „Vznešený úkol“ od F. K. Ringsmutha, po té Sokol Martyny přednesl „Epištolu o pití“. Mimo velice zajímavé doklady řečník kladl na srdce Sokolům a všem přítomným, by střídmě požívali opojných nápojů ve prospěch svůj i pokolení příštího. Ač milý jeho hlas jest nám povědom, přec radil bych bratru tomuto by příště, možno-li mu mluvil pozvolna a hlasitěji, tak aby posluchač mohl pomalu jeho důvody úplně sledovati. Sokol J. J. Reindl měl krásné thema „Proč učiti máme dorost náš češtině!“ Krásný jeho přednes i pádné důvody muže zkušeného a studovaného uchvátily obecenstvo ve velké míře. Sokol V. Křížek řečnil „O tělocviku národů barbarských.“ Tento bratr má jasný zvučný hlas a krásný talent k řečnění a proto rádi jsme sledovali jej v jeho řeči. Sokol Zákasník přednášel „O síle Slovanů a zvláště Čechů ke konci 14. a na začátku 15. století.“ Bystrá paměť pak i hlas mocný v úryvku historie této mu výborně slušely. Slečna K. Svoboda přednesla krásnou píseň již doprovázel z ochoty pan Milde na pianě. Jemný hlas její jest všeobecně znám z opery poslední a proto hlučnou pochvalou byla odměněna. Kroužení kůžely 6 žáků se velice líbilo a opakovati se muselo. Malá holčička jako melounek objevila se na jevišti a přednesla básničku tak zdařile, že každý byl překvapen. Ku konci sehraná jednoaktovka „Lord Česnek“ byla zdařile provedena a líbila se všeobecně. Mezi přednáškami sehrány obtížné skladby a hudba musela opakovati, neboť tleskot by snad byl nepřestal. Jest to snad již poslední přednáška v této sezoně zimní, a příští bude v nové Sokolovně.

Opera Zvonky Cornevillské bude opakována na všeobecnou žádost podruhé na hod boží velkonoční. Opět uslyšíme ty zvonky znítí vesele, opět naskytá se příležitost připravit se na pochoutku tak vzácnou, kterou v české řeči zde snad více neuslyšíme. Těším se na to zlaté, zlato a dosud zní mi v uších libá melodie zvonků cínky, cínky, cínky. Škoda že velká část peněz z bedlivě nastudovaných oper připadne za vypůjčení se divadelní místnosti Němci neb jinonárodovci. Škoda, že nemáme již své vlastní jeviště v naší Sokolovně.

Když jsem se již o Sokolovně zmínil, musím se též o ni rozepsati. Byli jsme téměř jisti že tento měsíc budeme stavěti avšak člověk miní a tisíce mění. Ano tisíce pravím a to hodně tisíc asi tak okolo 60 jsme jich potřebovali a ty jsme nikde sehnati nemohli po pátrání sebe bedlivějším. A to je naše štěstí. Neboť kdybychom se je byli vypůjčili byli bychom stavěli palác, který by snad ani zaplatiti sami jsme nemohli, zvláště v tomto čase, kde Dobročinná Společnost sestávající ze 42 silných spolků bude a začíná již stavět „Národní dům“. My však Sokolovnu míti musíme a proto místo nebetýdné budovy budeme stavěti jen posehodi dvě, kde krásná vzdušná a velká síň pro tělocvik zařizena bude pohodlně a která též pro nějaký rok co sál taneční i divadelní užívána bude. Mimo to i více prostraných místnosti pro schůze a jiné zřizeno bude, tak že budova naše nám úplně nejméně na 10 roků postačí a později, dle poměrů finančních i druhý sál se postaví tak, aby tělocvična pro všechny časy jen pro cvičení užívána byla. A Sokolovna tato která bude krásná a úplně nám postačí nebude státi více jak 35 tisíc dolarů i s vnitřním zařízením. Nu a něco máme na to hotových, něco seženeme a tak se nám nebude dostávat asi 15 tisíc, které vydáním dluhopisů opatřiti si chceme. Podotýkám však, že nejděle do konce srpna jsme se stavbou hotovi a tak můžeme se kojiti blahým vědomím, že se ve svém domě na podzim nacházeti budeme. Poněvadž nyní bezpečně každý peníze uloženy u nás míti budeš, zapůjč co můžeš, a my ti dáme větší jistotu i větší procento než na banku dostaneš. Neboť máme my platiti bance pět procent z vydlužených peněz, proč bychom je nemohli platit sami sobě a tím české kapsy podporovati.

Tak, a nyní teprve bych měl psát o činnosti naší v tělocvičně, však zabral bych mnoho místa a konečně jdu na pohřeb Sokola A. Vojtiška, a proto raději ukončím mravokárné kázání mé.

Na zdar!

M. K a f k a .

V St. Louisu, Mo., dne 2. dubna 1896. — Veřejné cvičení, které pořádala naše jednota 15. března t. roku, setkalo se opětně s dobrým výsledkem co se cvičebního programu týkalo. V posledním svém dopisu jsem sdělil, že to bude poprvé, co se obejdeme bez náčiní při veřejném vystoupení.

První číslo, cvičení prostná, bylo provedeno v 6 oddílech členy v počtu 28; pak následovali žáci a žakyně denní těl. školy v počtu 120. Hoši s činkami a dívky s tyčemi společně. Milé bylo podívání na tu naši drobotinu, jak sebevědomě si počínala, a bylo vidět na tvářích přítomných tu radost a nadšení nad pokrokem tím. Pak 16 členů provedlo 6 oddílů skupinového cvičení s tyčemi: každý oddíl tvořil jiný obrazec.

Další číslo bylo větších žakyň večerní školy, které též provedly cvičení skupinové s kůžely; cvičilo jich 9. Velmi malý to počet na odrostlejší dívky. Nevím, kam se poděly všechny ty, které cvičily minulého roku, kde jich cvičilo kolem 24. Co toho příčinou, že u nás nemožno získati odrostlejší dívky od našeho odboru „Vlasta“? Vim, že již začaly cvičit asi po páté a vždy, když si vzpomenou, zůstanou pohodlně doma. Není nikoho, kdo by jim mohl poručit? Když mohou se věnovati zpěvu, proč ne tělocviku? —

Milý byl pohled na cvičení žakyň s kůžely a tancem.

Ku konci provedeny skupiny o 16 členech. Pak cvičeno ve skoku: první družstvo skok o tyči, druhé skok útokem, třetí přes kozu a motouz. Veškerá cvičení provedena byla s průvodem hudby, již toho večera řídil Sokol Jar. Vrána. Po ukončení cvičení nastala volná zábava.

Náš cvičitel Sokol A. Tesař byl spokojen, že vše tak zdařile bylo provedeno. Výtěžek toho večera odevzdán bude cvičiteli Sokolu Tesařovi co náhrada za jeho celoroční námahu při cvičení.

Dne 5. t. m. pořádáme divadelní představení „Můj Vojtišek“, kde opět naše ochotnické síly uvidíme po odpočinku, neb poslední dobou měly málo příležitosti vystoupiti pro nával jiných zábav.

Potom snad sobě vzpomene náš výbor a uspořádá neb překvapí nás přednáškou pro poučení. Odpočívá dosti dlouho, nechť se probudí k životu.

Dne 20. m. m. odešel z našeho středu Sokol Ant. Jára; zemřel na změknutí mozku v stáří 53 let. Sok. Jára byl jeden ze starších členů a znám z dřívějších dob co horlivý člen. Pěvecký náš odbor Hlahol zapěl smuteční ehorál a úřednictvo jej doprovázelo ku hrobu v povozech. Budíž čest jeho památce!

Po delším a rozvázném usnesení sboru uzavřeno vystoupení z podílíctví Nár. Sině Č. S. P. S. Co vlastně zavínolo toto, byla oprava stanov sboru ředitelstva, s níž náš sbor rozhodně nemohl souhlasiti. Odstoupením tímto není snad míněno, že sbor náš činí to ze msty. Má však co činiti se svoji tělocvičnou, tudíž se musí starati o sebe. Nač býti v podílíctví, když nemůže pro dobro pracovati? Bude snad lépe pro obě tělesa. Již jedenkráté žádal sbor náš za splacení podílíctví, ale nebylo vyhověno. Snad tentokráté se stane skutkem, když na svém uzavření setrvá.

V posledním čísle Sok. Am. povšimnul jsem si dopisu od Sok. Tyrš podepsaného dopisovatelem A. J. Čejkou: „Budíž mezi námi jasno“. Ano, jsou to slova velmi vážná. Již dávno mělo býti vše jasno. Hned když náš Sokol byl pod jednou střechou s těmi pány, kterým Sokol byl soli v očích, a jimž jméno Sokol bylo protivné, když je slyšeli vysloviti. A dnes tiž tvoří spolek tak krásného a zvučného jména: „Sb. Sokol Tyrš“. Jak možno se tak obrátit? Jak silná mohla býti T. J. Sokol, když dnes čítá 163 členy a Sokol Tyrš 70! Proč dříve nechtěl nikdo o Sokolstvu slyšet a dnes se k němu hlásí? Ano, hlásí se se zimničným napjetím všech sil. Nebyla dotyčná světla, jimž je dnes tak jasno, že vidí do všeho jiným zrakem, jiným nadšením a zapalem, tak zarputilými, že s radostí té chvíle čekala, až se náš Sokol odstěluje, by založila jiný (snad lepší) sbor? Jest to ta pravá láska k Sokolstvu, když se hledí jeden sbor zničit a nový zakládat? Že naše Těl. Jed. podala protest proti přijmutí sboru Tyrš do N. J. S., má zajisté vážné příčiny, neb jinak sotva by kladla překážky ku sbratření se. Když se mohla naše jednota spřáteliti s jinými spolky, proč ne se Sokoly a bratry?

Úvedu zde některé epizody, které zajisté členové našeho Sokola ještě pamatují, ačkoli by to bylo malou příčinou kladení překážek ku přijmutí sboru Sokol Tyrš do Nár. Jed. Sok., aniž se mohou přispívat dotyčnému sboru. Nikoliv, ale těm, kteří dnes tvoří světlo dotyčného sboru.

Však k věci. Naši se dosud pamatují, jak byli stiháni, aby neproseli slova proti těm předákům, takže nebyli ani v tělocvičně, ani v oblékárně jisti, by nikdo v dřevniku neposlouchal. Zkrátka řečeno veškeré zdi Nár. Sině Č. S. P. S. měly toho času uši. Jakmile některý z našich členů pronesl slůvko pravdy, již připsáno to na účet sboru a byl zářdem. Nedosti na tom, že pohanění našeho Sokola bylo pouze odkázáno na místní záležitosti, ale i na venek soukromě postaráno o to, by se sboru škodilo i jeho damskému odboru, kdy při jedné příležitosti dopsáno do Chicaga rodičům, jichž dítě mělo účinkovati při operetě (kde náš damský odbor pozván k účinkování), by dítě své neposýlali do St. Louisu, aby nepřišlo do styku s děvčaty z neslušné společnosti a v tabáčnických továrnách praujících, za něž by se musila stydět.

Když měla se na pozemku Nár. Sině přistavěti těl. cvična, kdo se vyslovil: „Raději Farmer Yard nežli tělocvičnu“? Kdo se vyslovil při jedné agitaci pro tělocvičnou školu, že „raději pošle dítka svoje mezi psy než mezi ty kluky“?

Měl bych mnoho podobných obrázků, které svým světlem zastíní všecka taková světla, kterým chce dnes býti jasno.

Sokolové, nebyl bych ještě dnes toho vzpomněl, co jsme všecko zakusili a smíleli, jsouce toho náhledu, že ve své tělocvičně můžeme žiti volněji, svobodněji pracovati pro rozkvět a blaho Sokolstva. Ani jsme sobě ve snu nevzpomněli, že bu lem líčení nepřátelskými, tak jako v posledním čísle Sok. Am. se nám dostalo od dopisovatele sboru Sokol Tyrš A. J. Čejky. Na zdar!

V. K. T ř í s k a, dopis.

V Bruno, Neb., dne 2. dubna 1896. — Již jest tomu skoro rok, co nedopsal jsem do Sok. Am. a proto myslím, že jest na čase abych se o sboru našem opět zmínil. V tomto roce počal sbor náš pěkně pokračovati, neboť přijali jsme několik nových členů a to vesměs činných. Půjde-li to tak po celý rok, pak počet členstva našeho utěšeně vzroste. Členové naši jsou skorem všichni činní a teď staráme se také o to aby žáci cvičili. V povinnost tu uvázal se Sokol Jungman, jemuž přihlásilo se do konce března do cvičení 18 žáků a 12 žakyň. Záleží teď na tom abychom v dobře započatém díle pokračovali zmužile. Sokolové Jelínek a Fr. Zeman, kteří jsou zde učitelé, jsou pomocní Sok. Jungmanovi ve cvičení žactva, cvičíce

dvakráté týdně pochody a prostrná se všemi žáky. Jaké jest to pěkné podívání na tu drobotinu ve cvičení.

Dne 29. m. m. dávali jsme divadlo, které velmi dobře se vydařilo.

Také sbor náš zřídil knihovnu, jež bude mnohým ku prospěchu. Máme zde v okolí dosti českých mladíků, kteří měli by se přidati ku sboru, však mnozí z nich raději tropí všelijaké darebnosti, než aby po sokolsku se tužili a vzdělávali. A přistoupili z nich přece některý za člena do Sokola, tu často dlouho nevydrží, neboť jakmile mu dost málo není vhod, tu již ze sboru opět vystupuje. Nevím, proč jsme my Češi tak závistivými a nepřejíci, nemohouce svorně společně pracovati. Ze zdejšího městečka dobře by mohlo býti u sboru přes 25 mladíků, však jest jich pouze 6. Kéž by se vše změnilo brzy k lepšímu. Však doufejme! Roku 1893 bylo nás pouze 7, tak že sotva jsme schůzi sehnali za rok, roku 1894 přibýlo nám o několik dobrých členů, tak i letos. Teď je nás 16 a to členů mladých a činných, takže již vše veseleji pokračuje. — Na zdar!

V a c. B l a t n ý, náš.

V Omaze, Neb., dne 3. dubna 1896. — Každý dopisovatel zvolený v minulé výroční schůzi učinil již své povinnosti zadosť a již zaslal nějakou zprávu, jen já to dosud neučinil. Omluv mám před jiným vždy dost, ale sám před sebou hrozně málo, anebo dokonce žádnou. Nuže pokusím se napravit to, co jsem zanedbal.

Sbor náš čile zasáhá do veřejného života, ba mnohým budu mluvit ze srdce, řeknu-li, že jest duší jeho. Svým vystoupením získává vždy úcty i u našich odpůrců. Důkazem toho jest naše česká svobodomyšlná škola. Před nějakou dobou stála tu opuštěná od veškeré české veřejnosti. Tenkrát ujal se ji náš sbor a hle, dnes ji navštěvuje 130—140 dítek. Nejen to, ale ona se stala jaksi pojítkem všech svobodomyšlných spolků zde, neb málo jest těch spolků zde, jež by na ni nepřispívaly. Tak zdá se, že naše škola má další trvání zajištěno. K té naději opravňuje mne návštěva divadelního představení, pořádaného na umoření dluhu na škole váznoucího. Bylo znáti na každé tváři, jakoby každý chtěl říci: „Afsi patřím k tomu neb onomu spolku, česká škola jest náš všech“, a já k tomu dokládám: „Kdos ještě nepřispěl, učíš tak, neb lépe jest býti posledním, než úplně ztraceným“. — Nyní k divadlu. Mnohý čtenář bude si asi myslit: Co pak to as hráli na tom západě? Nenechám tě dlouho čekat a teď slyš: Kus měl název „Pražský žid“ a jest to nejlepší dílo nedávno zemřelého Jos. Jiřího Kollára. Sestrán byl nad očekávání dobře, zvláště příčiněním p. Boh. Ludvíka, kterýž laskavě převzal řízení kusu tak obtížného, takže úspěch představení byl všestranný. Vůbec náš dram. odbor jest dosti činný. Dne 5. t. m. sehraje národní báchorku „Strakonický dudák“ a 26. opakován bude „Pražský žid“. Na ten den jest svolán sjezd velkořádu Nebrasky Č. S. P. S. — Též cvičící odbor jest činným a nevíme, co to jest, viděti někdy cvičírnu prázdnu, jak si některé jednoty stěžují. Mezi cvičiteli i cvičenci jest úplná harmonie, i poměr těchto vůči starším neb necvičícím členům přestal býti napnutým, jakož tomu někdy bohužel bývalo. Jen pořadová cvičení nejsou navštěvována, což však myslím se též zlepši. V poslední době přichází zase na přetřes otázka postavení sině. Sbor sok. Tyrš uznal sice potřebu vlastní tělocvičny. Myšlenka to zajisté dobrá i jest jen žádoucí aby na obou stranách potlačena byla stará zášť, a můžeme býti jisti, že nám všem bude to na prospěch. Též není se třeba hádat předem kdo tam bude vrátným, bude-li se tam prodávat pivo a pod. Až bude tělocvična stát, pak zbude dosti času uspořádati pododné věci. Proto ku předu, ať budoucí sjezd N. J. S. se odbyvá v naší vlastní místnosti. Na zdar!

S.

V Chicagu, Ill., dne 5. dubna 1896. — Vidím se nucena několikrát řádky ospravedlniti se z onoho nespravedlivého obvinění, jež na mne vrhl v posledním dopisu br. Kotek, dopisovatel Těl. J. Čechie. Sbor Čechie asi sotva se mne ujme, tedy jest na mně, bych záležitost tuto vysvětlil, k čemuž bude třeba vypsatí poněkud moji činnost, by se vědělo, měl-li br. Kotek příčinu mne hanobit. Mám za to, že když br. dopisovatel chtěl br. Anděla chválit co cvičitele, mohl tak učinit, aniž by se byl dotýkal mé osoby. Cvičil jsem T. J. Sokol Čechii asi tři roky, první 3 měsíce jednou týdně za 5 doll. měsíčně, dále po dva roky během oněch tří jsem cvičil žactvo obo-

jího pohlaví třikrát týdně, členy třikrát týdně taktéž za 5 doll. měsíčně. Během těchto dvou roků jsem zvýšil počet členů v tělocvičně z 8 na 25, a časem bylo cvičení navštíveno i 30 členy. Zároveň bylo 10 čekatelů a cvičilo se ve třech a někdy i ve čtyřech družstvech. Žáků a žakyň cvičilo 20 a tento počet jsem rozmnožil na 62 žáky a 26 žakyň. Zmíněnou práci jsem konal za 5 doll. měsíčně. Po době 2 roků a tři měsíců byl jsem nucen se poděkovat následkem změny v obchodu, načež mi sbor nabídnul 25 doll. měsíčně, kteroužto nabídku já přijal. Tak jsem cvičil tři měsíce, leč peněz jsem žádných neobdržel, a jelikož bylo viditelné, že sbor nemá peněz, tu jsem se sboru sám nabídnul, že budu cvičit za 15 doll. měsíčně. Cvičil jsem další dva měsíce za toto služné, leč peněz jsem opět neobdržel. Tož jsem se poděkoval. Později mi sbor zaplatil celou sumu ve dvou částkách. Na to byl br. Kotek zvolen náčelníkem. Někjakou dobu se cvičilo, jak se dalo, bez cvičitele, až najednou br. Kotek podal návrh ve sborové schůzi, by sbor zjednal cvičitele. Na to byl zvolen výbor, v němž byl též br. Kotek a při jednom cvičení přišel se Sokolem Altmanem ke mně a znovu nabídli mi místo cvičitele. Já jim sdělil, že o ono místo nestojím, však oni na mne tak dlouho doléhali, že konečně jsem svolil. Moje nabídka byla 15 doll., však zároveň jsem jim sdělil, že o místo to nedbám, a kdyby mohli jiného některého cvičitele zaopatřit, že bych jim byl povděčen. Na to mi br. Kotek odpověděl: „Kam bychom šli? My jsme rádi, že jsme obdrželi Tvoji nabídku, nechtěl bys podepsat smlouvu na tři roky?“ Půjdu na to do sborové schůze a taď podá br. Kotek mi nabídku a zároveň nabídku br. Anděla a br. Kotka, by jim sbor zaplatil za cvičení jen jizdné. Tu jsem svoji nabídku vzal zpět. Po krátké době po této aféře sbor se usnesl pořádati veřejné cvičení. Tu bylo najednou zřejmo, že neměli cvičitelé do tohoto cvičení kuráž. V tom čase přišel ke mně br. Křišťan se žádostí, abych mu vypracoval cvičení s kůžely, což jsem vykonal. Najednou br. Kotek přestal cvičit aniž se byl poděkoval. Bratr Anděl navštívil cvičení kdy se mu líbilo, což se však bratrům ve cvičírně nelíbilo, neb bylo právě před veřejným cvičením a žádné přípravy se dosud nekonaly. Tu najednou v sborové schůzi byla čtena stížnost a zároveň žádost od cvičících členů, aby mne sbor požádal, bych cvičení to řídil a po cvičení bych si podal účet, nebo že mi sbor uspořádá benefit. Cvičení toto se pořádalo dne 6. května. O zdaru jeho nechám souditi obecenstvo. Účet jsem si nepodal a benefit jsem si nepřal, neboť jsem v bídě nebyl. Bratr Kotek právě zde tvrdí, že jsem zrušil smlouvu. Snad myslil, že po pořádání cvičení toho byl jsem nucen cvičiti dále zdarma a snad konat to co celý sbor nemohl učinit. Členové přišli do příští na to schůze plni nadšení, přáli si znova se mnou vyjednávat a tu zase byl br. Kotek zvolen do výboru. Moje odpověď výboru tomu byla jako předešlá, až na to, že si nepřejdu určit žádnou cenu. Ve schůzi podal br. Kotek návrh, aby mi platil sbor 50 doll., však sbor usnesl platit 25 doll. s jistou podmínkou, t. j., bych podepsal smlouvu na jeden rok. Podmínku tu jsem přijal avšak najednou v příští schůzi, kdy se měla smlouva podepsati, podal br. Kotek návrh, by se smlouva ta zrušila, což se též stalo. To ukazuje jasně, jakým je br. dopisovatel. Jelikož jsem byl v cestě cvičiteli a br. Kotkovi, tedy jsem přestoupil k Plzeňskému Sokolu. Kdo chtěl v T. J. S. Čechii ustavičně pořádat divadla, na kterýchž se pokaždé prodělalo? Byl to br. Kotek. Kdo nechtěl veřejné cvičení pořádat, na kterém se vždy vydělalo? Byl to br. Kotek. Na konec upozorním ještě na jednu věc, jež br. dopisovatele dostatečně charakterisuje. Jest tomu nyní právě rok, když jsem přišel ze schůze cvič. sboru župy Chicagské a žádal jsem náčelníka bratra Kotka a členy, aby navštěvovali cvičitelský kurs; kdo to vymlouval členům, maje to vše za zbytečné? Byl to opět br. Kotek. Nerad jsem psal tyto řádky pro veřejnost. Však když jsem byl tak nespravedlivě napaden, když jsem obviňován ze skutků, jež spíše hodí se na mého obviňovatele, tu jsem měl za svoji povinnost česť svoji před Sokoly obhájit. Na zdar! Fr. P e c i v a l.

V Racine, Wis., dne 5. dubna 1896. — Již dlouhý čas nebylo od nás ničeho do Sokola psáno, ač někdy by bylo lůtky dosti. — Po dlouhém čase se začínáme trochu hýbat. Prvním úterým v březnu začalo se opět cvičit po celozimním odpočinku — vlastně zahálce. Byli svoláni všichni členové poštovními listky k společnému pořadovému cvičení, ale mimo cvičící dostavil se jen jeden přispívající

bratr. V zimě se necvičilo z dvou příčin. Předně: někteří členové byli nějak rozladěni a nenavštěvovali cvičení, a za druhé nebylo ani na uhlí, jimž by se pro 4 neb 5 cvičenců vytápěla síň. Cvičení žáků a žaček trvalo však celou zimu, a to hlavně zásluhou bratra Josefa Vaňáska, jejich cvičitele. — Dne 2. února pořádaná zde byla smuteční slavnost k uctění památky nezapomenutelného K. Jonáše spojenými spolky racinskými a kaledonskými. Obraz při slavnosti té sestavený br. Jos. Vaňáskem a Jos. Prostředníkem, líbil se každému. Sestával ze Sokolů, Sokolek, žáků a žaček a byl sestaven na způsob pomníku. Nahoře držely dvě žačky krásné poprsí K. Jonáše a nad ním věnec. Abychom měli krásnou a milou upomínku na K. Jonáše, dali jsme živý obraz ten fotografovati a zasílá se fotografie na venkov za 60 centů. Bratři Sokolové a příznivci K. J. měli by si obraz tento (velikosti 11x14) objednat u tajemníka sboru. — V poslední naší schůzi, uznávající zásluh zvěčnělého Kar. Jonáše, povolili jsme z poklady spolkové \$10.00 na pomník, který mu má býti postaven, aby hlásal skutky a zásluhy zesnulého i potomkům našim. Jest žádoucí, by take ostatní bratrské sbory sokolské dle možnosti přispěly hřivnou svoji ku postavení pomníku muži tak zasloužilému, jakým byl K. Jonáš, jenž byl též členem sboru našeho. Budiž čest jeho památce. — S bratrským Na zdar!

J i ř i M a c h, taj.

Sokol Slovanská Lipa v Chicagu.

Draží bratři! Překvapilo nás velice, když jsme obdrželi záskyk Vámi bratři, z tak dálného kraje zaslano. Dovolávali jsme se pomocí taktéž u našich bližších bratrů v Čechách, však posud bez výsledku. Nechceme činiti nikomu výtku, avšak v tomto ohledu totiž v lase bratrské, zůstávají daleko za Vámi, neboť Vy jste byli první, kteří jste uslyšeli hlas volajících na poušti, kteří jste pomohli v Lovosicích při budování bašty, která má hlásati našim nástupcům sílu sokolskou, a o kterouž zpupná Germanie bude rozbijeti své hlavy a protož jesti naši svatou povinností, vysloviti Vám bratři svůj nejvšelejší dik za tuto podporu, která v našich řadách vyvolala nadšení a zápal pro další práci, a provoláváme Vašemu bratrskému skutku a též Vám hřimavé „Na zdar!“

Za Těl. Jed. Sokol pro Lovosice a okolí

V á c. S a m b r u ě k,

J a n K r á l,

t. č. jed.

t. č. star.

Členové noví a vyloučení.

Do T. J. S. v Newarku, N. J. přistoupil člen v tomto čtvrtletí Jan Frey. Odstoupení listinu obdržel Jan Frey. — Nazdar!

F r a n t a H o l e ě k, taj.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 16. března 1896. — Za nepřítomnosti starosty zahájil schůzi náměstek, br. Jos. Kadlec. — Zápisy o minulých schůzích přijaty. — Jednatel oznamuje, že mimeograph jest koupen za \$17.50. — Přijat dopis br. Mendika o knihách družstev a náčelnických zprávách. K dopisu jednoty „Čech“ vztahujícímu se k těmže knihám, jednatel má odpověditi, že o žádosti v dopise vyjádřené nelze jednat, poněvadž mnohé jednoty již knihy koupily. — Br. Mendik sděluje, že otiskuje též „Cvičení s našadim“ (s činkami, břemeny a tyčemi) a navrhuje, by knížky ty svázané byly do měkkých desek; povoleno. — Jednota „Blesk“ z Baltimore zasílá rukopis stanov; k prohlédnutí jeho jmenování bratři Říha, Wokal a a Chrastil. — Br. W. J. Nejedlýmu dopisáno a odpověď přijata; účty v červnu mu budou zaslány. — Dopis jednoty „Tyrš“ ze St. Louisu přijat a jednatel má dopsat T. Jednotě Sokol v St. Louisu. — Jednatel oznamuje výsledek hlasování o návrhu župy Chicagské, aby k závodům přidělena byla cvičení prostná a s tyčemi; pro návrh hlasovalo 26 sborů s 204 hlasy, proti návrhu 5 sborů s 43 hlasy; pro návrh odevzdána tedy potřebná dvoutřetinová většina všech hlasů N. J. S. a návrh prohlašuje se za přijatý. Věc odkázána tělocvičnému výboru, aby vše potřebné dle toho k závodům připravil.

— Dopis jednoty z Oxford Junction přijat. — Jednota z Crete žádá, by tisk „Sok. Am.“ zadán byl té tiskárně, která podá nejnižší nabídku. — Jednota „Chicago“ táže se, zdali může přijmout za člena úda jednoty nesdružené; jednota nechť fidi se dle svých stanov. — Jednota „Tyrš“ z Chicaga zasílá výkaz o Tyršových úvahách. — Plz. Sokol z Chicaga žádá opětně o změnu článku stanov o starších závodnických družstvech; po delším projednání věci usneseno setrvati při původním uzavření. — Diplomy pro čestné členy přijaty a jednatel má je zaslati na místo určení. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zapisovatel.

Přijem a vydání N. J. S. za březen 1896.

Přijem:

Březen 2. T. J. S. Mladočech Racine dopl. na III. 1895	\$10.08
za IV. 1895	10.20
T. J. Sokol v Crete za IV. 1895	9.00
3. J. Hájek z Chicaga za 3 výt. III. slet.	.90
4. Sok. Jed. Blesk v Baltimore za IV. 1895	22.80
10. T. J. Sokol ve Schuyler za I. 1896	6.60
14. T. J. S. v So Omaze za I. 1896	6.90
přepřelaceno na II. 1896	.50
Jed. Tyrš C. R. Sokol Cedar Rapids na IV. 1895	25.30
16. Předplatné a jedno č. S. Am.	5.92
T. J. S. Svornost v Morrisaniu za I. 1896	4.40
Táž pro br. J. Mendika	.60
27. T. J. Sokol v Plattsmouth za I. 1896	7.30
28. T. J. S. Vlast v Chicagu zápisné	10.00
Dr. K. Štulík v Chicagu za 10 Slet a 10 Poveley	3.50
30. Sok. Jed. Blesk v Baltimore za I. 1896	28.50
Celkem	152.50
Hotovosť z února	766.87
Úhrnem	\$919.37

Vydání:

Březen 2. Spol. evič. br. J. Mendikovi útraty v Detroitu a z Detroitu do Chicaga	\$10.57
Jednateli J. Řihovi náhrada hotových výloh od 6. února do 29. února za poštovné a pod.	1.34
expres a poštovné z kněh	.22
exp. z neostylu br. Mendikovi	1.00
16. F. A. B. Dick Co. v N. Y. za mimeograph č. 4.	17.50
F. Lierovi za 3400 výt. S. A. s výp. a známkami	98.70
28. Dru. K. Štulíkovi za pořádání S. A. v březnu	20.00
31. Jednateli odměna za I. 1896	25.00
Pokladníkovi taktěž	2.50
Spol. evič. za březen	75.00
Témuž od T. J. S. Svornost z Morrisanie	.60
Úhrnem	\$252.43

Přijem \$919.37
Vydání 252.43

Hotovosť na duben \$666.94

a sice \$565.00 v bondu na \$500.00

101.94 na bance a u pokladníka

\$666.94

Jos. Řiha, jed.

Listárna tiskaře. — Kvůli nedostatku místa odložena byla již vysazená výroční zpráva jednatele N. J. S.

Přesídlení.

Tiskárna F. Liera, kde tiskne a expeduje se též tento list, přestěhována jest z domu č. 408 E. 71st St. do domu č. 410 E. 71st St. Sem nechť laskavě zasílána jsou na příště všechna oznámení týkající se expedice t. listu.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Řiha jed., 1204—2nd Av. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrastil. Náč. A. Tesaf, 1906 So. 12th St., St. Louis, Mo, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Beníšek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladníci V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník 501 E. 72nd St., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. E. Biza, 906 Flushing Av. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 236 Crescent St. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; F. Chrastil, 840—169th St. T. J. SOK. Newark, Franta Holeček, 280—15. Av. F. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Zúklasnik, 360 E. 72nd St. F. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. Jos. Červený, 79 Meadow St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha. náčelník J. Pecival, 1516 Williams St., podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. F. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. J. Urban, 1306—3rd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. Vác. Daniel T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. F. J. SOKOL Omaha; taj. Jos. F. Kunc, Rear 1416 William Omaha T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., Frant. Hrdý, jed. F. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. Frant. Hájek 20 O St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. A. J. Kossek T. J. S. JIRÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahořík, taj. a jed. H. Vrba 33 Juneau Av., pokl. Vác. Straka; další členové výboru Fr. Kaplan, V. Simandl a Jos. Štibr; podnáčelníci J. Zahořík a A. Jedlička.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Ant. Jedlička, 112 Croton St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St. T. J. SOKOL Cleveland, taj. Fr. Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; K. Jiran, 530—12th St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, care of „Slavie“. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., A. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonášek, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Al. Mašek, 580 W. 21st St. PLZEŇSKÝ SOKOL Chic.; taj. A. V. Kalík, 629 W. 21st St. SOKOL CHICAGO, Chic. L. Koehler, 963 Washtenau Ave. SOKOL SLOVANSKA LÍPACHicago, Jind. Hájek, 133W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jan Rauš, 14 Currier St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. Jan Tulach, 1422 So. 41st Court SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, B. 152

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amer. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Řiha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1204—2nd Av., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

JAN ČEPEK
pozemkový, přeplavní

a na oheň neb život pojišťující

JEDNATEL

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 315 E. 73. ul., New York.

Za \$75. koupíte nyní
Nejlepší Prapor
a nádherné Odznaky za 75 %
J. W. ZERZAN
 1322 FARNAM ST. OMAHA, NEB.

Nezapomínejme na četbu!

U jednatele v. v. N. J. Sok. dostati lze tyto knihy:

TYRŠ: Základové těloviku	\$1.00
KOZIŠEK: Cvič. veš. na koni na šif	.10
HRON: O cvič. soustavě	.20
MENDÍK: Povelky ku podrobnému procvičení pořadových cvičení	.05
KLENKA: Cvičení s kuželi	.20
Těl. hry II. (S nářadím)	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 1.	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 2.	.25
III. Slet všesokolský v Praze (S ill.)	.30
Fuegner. Životopis	.10
Tyrš. Životopis	.10
Vaniček. Sok. epištoly I-IV.	.10
Sokol, jeho směr a cíl	.02
J. A. Komenský a jeho snahy těloc.	.02
„Sokol Americký“ z roků 1879, 1882, 1886, 1887, 1889, 1891, 1892, 1893, (jeden ročník)	.50

P o z n . Tyršovy Úvahy jsou po většině na skladě u sborů.

Všem členům jednot sokolských

oznamuji, že v brzku vydám vlastenecké epištoly s názvem:

Napsal

František Horálek.

Cena 1 výtisku bude 20—30 kr.

Zadám bratry jednatele neb ony bratry, kteří v jednotách rozšiřování literatury na starosti mají, aby spisu mému laskavou pozornost věnovali a pokud možno přihlášky své v brzku zaslali jednatelem výk. výboru N. J. S. Podle počtu přihlášených výtisků stanovím cenu krámskou tak, aby knížka byla všem členům přístupná. — Na zdar!

Na Královských Vinohradech, na štědrý den r. 1895.

František Horálek, nakladatel.

Chicagský oznamovatel.

F. H. Hrdlička,
hostinský

v síni T. J. Sokol ČECHIE

32-34 EMMA ULICE,

blíže Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

Příhodná místnost k odbývání schůzí, plesů a zábav všeho druhu.

Sokol Jindřich Schulz

vlastní velký obchod

nábytkem a kamny,

580-582 Blue Island Ave.

Na skladě má kuchyňské nádobí, lampy,

karpety a j. Prodává též na splátky.

Karel Fívek

jest zručným a dovedným ve vy-

konávání prací spadajících do

klempířského oboru.

Úřadovna: 81 Clark ul. p. č. 20

Obydlí 674 May ulice.

Fr. Pavlíček,

okresní a městský zeměměřič.

Výměry a nákresy lotů vykonává rychle.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,

Pokoj č. 63-64, Chicago.

Týž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvlášt

pozornost.

Jest veřejným tajemstvím, že

VÁC. DONAT,

576 západní 19. ul.

vyrábí chutné a zdravé šumivé nápoje, kteréž jsou zvláště Sokoly oblíbeny.

K. J. Hlinka,

Jos. Kašpar.

Hlinka a Kašpar,

679-687 Laflin ul.

vykonávají veškeré kamenné práce na stavby.

W. Koláček & Co.

574-578 BLUE ISLAND AVE.,

686-690 LOOMIS ULICE.

Nejoblíbenější a největší

obchod strážní.

F. KORBEL & BROS.,
 pěstitelé vína v Sonoma Co., Cal.

Odvětví: 684-686 W. 12th Street,

Chicago, Ill.

Chicaguský oznamovatel.

... SOKOL ...

J. F. MALÝ,

FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrabitel —

→ **dobrych doutníků,** ←
přestěhoval svůj obchod do č.
461 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —

zubní lékař,

570 Blue Island Avenue,

ROH LOOMIS ULICE.

ZNÁMÝ SOKOL

FRANTA ŠIŠKA

vyrábí dobré

havanské i domácí doutníky,
827 SO. ASHLAND AVE.

Slyšeli jsme, že kdo stavěl a nedal stavět

→ **Fr. Maškovi,** ←

1096 z. 19. ul., blíž Western Ave.

tak řekne: To jsem byl

„Dydla“, že jsem mu to nedal, mohl jsem být bez zlosti; vím, že je to „pánský pán“. A ještě prý dá z každé stavby, kterou na tuto oznamku dostane, příspěvek na dobrý účel.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

~ RANHOJIČ, ~

828 SO. LINCOLN ST.

Může být zavolan z kterékoli lékárny v Chicagu:
— Telefon: West 229. —

V lékárně J. H. Xelovskího, roh Blue Island Ave. a Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

849 So. Ashland Ave. 849

Frant. Topinka
Contractor a Stavitel.

Práce vykonává levně a přesně dle nákresu. Rozpočty v době krátké.

849 So. Ashland Ave. 849

SOKOL

Jan Železný,

618 z. 18. ul.

obslouží každého ve svém nově zařízeném

OBCHODĚ OBUVÍ

JAN PECHA,

notář,

přeplavní a pojišťující jednatelství

328 z. 18. ulice.

\$500 zaplatí \$500

J. G. PANOCH

zdaří dobře a správně nepojistí proti ohni, aneb v jiném případě poškození za mírný poplatek. Zvláštní pozornost věnuje se vyrovnávání pozemkových a vodních daní.

Sokolské stejnokroje! Sokolský kraj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkový krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

ANTHONY KOZEL,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.

532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.

J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.

BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —

684 — 706 BLUE ISLAND AVE

„Není to, jak to má být“,
— ale —

VACLAV ČADA,
815 SO. ASHLAND AVE.,

má vždy různé plzeňské i domácí pivo a dobré doutníky.

Sokol Karel Král

559 západní 19. ulice,

vlastní obchod s tvrdým i měkkým

uhlím, koksem a dřívím

na rohu 16. a Laflin ul.